

Brannbloggen

- En fordypning i Brannbloggen til Bergens Tidende i tidsperioden 2005-2015.

Av: Benedicte Andersen Bakken

Masteroppgave i Medievitenskap

Institutt for informasjons- og medievitenskap

Samfunnsvitenskapelig fakultet

Universitetet i Bergen

1. Desember 2015

- Illustrasjon forside hentet fra BT.no

Forord

Da kan jeg endelig puste litt ut etter et langt år og en intens sluttspurt. Jeg skal være såpass ærlig å innrømme at dette året har vært utfordrende og til tider tungt, men det hører vel med i slike store prosjekt. Det å skulle forske på noe som det ikke er blitt forsket særlig mye på tidligere har vist seg å være en utfordring. Samtidig må jeg si at det har vært en lærerik prosess hvor jeg har fått tilegnet meg mye ny kunnskap, fått nye bekjenskaper og lært en god del om meg selv – særlig under press.

Takk til min veileder Peter Dahlén for å ha tipset meg om temaet for denne oppgaven. Takk for at du har vært positiv til min vinkling og valg i forhold til oppgaven. Ikke minst takk for at du til tider har vært den realistiske av oss, og takk for alle de gode rådene jeg har fått underveis – spesielt på slutten. Du fulgte meg rett og slett hele veien over mållinjen, og det setter jeg stor pris på.

Takk til Doddo for at du har vært tilgjengelig når jeg har måttet trenge det og for at du gledelig har delt din historie, tanker og refleksjoner med meg.

Takk til min venninne Hege Isaksen for korrekturlesning og god hjelp når engelskkunnskapene min sviktet. Takk for at du har roet meg ned når alt stod på som verst, det hjalp.

Takk til de ansatte ved SV- og HF- biblioteket for at dere har hjulpet meg med å finne bøker og fant løsninger når jeg fant ut litt for sent om noe jeg ønsket å ha med i oppgaven.

Til slutt, takk til mine foreldre og min lillesøster. Takk for at dere har pushet meg når jeg ville gi opp og som har hatt troen på meg hele veien. Dere er gull.

Og ja, forresten, takk til mange av Bergens barer for at dere skjenket meg litt i glasset når jeg trengte et avbrekk. Det har vært en nødvendighet.

Benedicte A. Bakken

Bergen, 1. Desember, 2015

Innholdsfortegnelse:

1. Innledning	7
1.1 Valg av emne.....	8
1.2 Problemstillinger.....	9
1.3 Oppgavens struktur.....	11
2. Blogg- hva er det?.....	12
2.1 Fotballblogg.....	13
3. Teori.....	15
3.1 Tidligere forskning.....	15
3.2 Retorisk teori.....	20
4. Mannen bak Brannbloggen.....	27
4.1 Hvem er Doddo?.....	27
4.2 Starten på suksessen.....	28
4.3 Journalist eller supporter?.....	28
5. Metode.....	31
5.1 Intervjuet: Doddo.....	32
5.2 Intervjuet: Tor Arne Fanghol.....	33
5.3 Intervjuet: Tore Strand.....	33
5.4 Utvalg av blogginnlegg.....	34
6. Analyse.....	36
6.1 Innlegg 1: <i>Er Kvisvik større enn Kniksen?</i>	36
6.1.1 Utforming og språk.....	36
6.1.2 Reaksjoner.....	40
6.2 Innlegg 2: <i>Derfor må Mjelde gå</i>	42
6.2.1 Utforming og språk.....	43
6.2.2 Reaksjoner.....	44

6.3 Innlegg 3: <i>Bli frisk, Carl-Erik!</i>	46
6.3.1 Utforming og språk.....	46
6.3.2 Reaksjoner.....	47
6.4 Innlegg 4: <i>Bedriften Brann er en arrogant bølle som ikke lytter til andre</i>	48
6.4.1 Utforming og språk.....	48
6.4.2 Reaksjoner.....	49
6.5 Oppsummering av innleggene.....	50
7. Brannbloggen.....	52
7.1 Ti år som blogg: utvikling.....	52
7.2 Møtet med nett-trollene.....	54
7.3 Prøveprosjektet.....	55
7.4 Suksessoppskriften.....	57
8. Konklusjon.....	62
9. Referanseliste.....	67

1. Innledning

”I går kveld ledet Brann 2-0 etter 12 minutter – etter at Haugesund hadde dominert. Vår sidemann, Bergens Tidens vidkjente blogger, den hemningsløse patriot, Doddo, skrek så stygt inn i øret vårt at vi sender ham regningen etter reparasjonene hos ørelegen i dag. Og da Stabæk gikk opp til 1-0 skrek han enda høyere – til Huseklepp utpå banen: Erik, Erik – Stabæk har scoret¹. Da røk det andre øret vårt”².

Dette sitatet er hentet fra Aftenposten etter at Brann spilte om kvalifiseringsplass i Tippeligaen i 2014. Det var en av de dagene da verden kunne gå sin gang, og livets problemer var glemte. Bortsett fra et problem vel og merke. Brann kjempet for å unngå nedrykk til 1. divisjon. Hundrevis av bergensere hadde tatt turen til Haugesund for å følge klubben i deres hjerte. En av dem var selvsagt Eduardo Andersen, bedre kjent som Doddo.³ Vi klarte kvalifiseringsplass den søndagen, men nedrykket ble et faktum likevel. Denne kampen var en opptur, en dag som mange nok husker for sin nervepirrende stemning. Nedrykket som fulgte ble en nedtur. ”Livet er morsommere for de som er glad i fotball”, sier Norsk Tipping. Vel, livet som Brannsupporter byr på like mange nedturer som morsomheter.

Opptur eller nedtur, Brannsupportere har en tendens til å dele tankene om hva som skjer med, og rundt, klubben med hverandre. I løpet av de siste ti årene har vi fulgt Doddo sin Brannblogg.⁴ Ikke bare har vi fulgt med, men vi har kommentert og diskutert. Følelser og meninger har kommet på nett. Det har med årene blitt dannet et forum. Et forum hvor vi kommer sammen og uttrykker oss om Brann, et forum hvor vi leser om hva Doddo mener om det som skjer med og rundt Brann. Bloggen er blitt en institusjon, og det er denne institusjonen jeg tar for meg i denne oppgaven.

For ti år siden, nærmere bestemt i 2005, var internettet begynt å få en viktig posisjon i samfunnet. Det har vært en gradvis utvikling av ulike kanaler gjennom internett og i dag er internett blitt et av de viktigste hjelpemidlene i samfunnet. Internettets utvikling har åpnet opp utallige dører og muligheter, både i privat og offentlig sektor. Noen vil kanskje også påstå at

---

¹ Stabæk spilte i denne siste serierunden borte mot Sogndal, og resultatet i denne kampen kunne påvirke om Brann klarte å få kvalifiseringsplass. Kampen endte 0-2 i favør Stabæk.

² En kommentar fra en av journalistene i Aftenposten. Doddo sendte meg selv dette via epost, men det har ikke vært mulig å oppspore sitatet på internettet.

³ Jeg vil herfra referere til kun ”Doddo” når jeg omtaler han og ikke hans fullstendige navn.

⁴ Jeg skriver ”vi” fordi jeg anser meg selv som en av Brannsupporterne, og som en del av dem som har fulgt med på bloggen. Jeg mener ikke å antyde at *alle* har fulgt med på bloggen.

det i samsvar med nye muligheter har åpnet seg nye problemer i samfunnet. Både når man snakker om muligheter og problemer på internettet er det ofte relatert til sosiale medier.

I 2005 fikk Doddo et tilbud fra Bergens største avis, Bergens Tidende, om å skrive en blogg rundt fotballklubben Brann. På denne tiden var det ikke mange som visste hva blogg var, og selv ikke Bergens Tidende var helt klar over nøyaktig hva de var ute etter. Men på tross av uvisshet om dette fenomenet, var datidens nettredeaktør Tor Arne Fanghol forut for sin tid. 2015 har vært et interessant, og ikke minst viktig år, for både bloggen, og skribenten Doddo. I år feirer han sammen med Bergens Tidende ti år som sammenhengende fotballblogger for avisen. Dette er lengre enn noen andre fotballbloggere i Norge. I tillegg feirer han, og resten av Bergen for den saks skyld, opprykk til Tippeligaen etter ett år i norsk 1.divisjon.

Denne masteroppgaven tar for seg denne fotballbloggen, som er Norges lengst levende fotballblogg. Den gir et historisk tilbakeblikk på perioden 2005 til 2015, og en analyse av fire bestemte blogginnlegg som har hatt spesiell betydning for bloggen.

1.1 Valg av emne

Før vi går videre i oppgaven føles det både på sin plass og nødvendig å ta for meg hvorfor jeg har valgt nettopp denne oppgaven, siden bakgrunnen for valget har vært avgjørende. Jeg vokste opp kun et steinkast fra Brann Stadion og fulgte hyppig med på Brann allerede fra ung alder. Interessen for klubben har til tross for andres spådom vokst seg større med årene. Jeg vil selv beskrive meg selv som over gjennomsnittet opptatt av sport, egentlig det meste av sport, men med en spesielt stor interesse for fotball, nærmere bestemt Brann. Interessen går utover den vanlige sportslige seansen, som forstå meg rett, er ekstremt viktig, men den handler også om det som foregår på utenfor kampene: dialogen mellom supportere og klubb, mellom media og det sportslige apparatet, og den interessen som foregår både lokalt i Bergen, men også nasjonalt. Interessen nasjonalt bringer meg videre til den andre årsaken til valg av emne. Det er stor nasjonal interesse for fotball i Norge. Interessen strekker seg fra de laveste divisjoner og hele veien opp til det norske landslaget. Interessen for internasjonal fotball er ikke noe mindre. Avisene i Norge bruker mye tid og spalteplass på sport og fotball, og flere av avisene har egne skribenter og bloggere som ukentlig skriver om sine tanker rundt sport. Likevel er det ingen som har holdt på sammenhengende like lenge som Doddo har. Mange bloggere har falt fra, eller blitt byttet ut med nye bloggere. Hvordan kan det ha seg at Doddo

har klart å holde det gående? Ti år er lang tid, og da spesielt i internettssammenheng. Mye har skjedd i denne perioden. Har bloggen utviklet seg i samsvar med resten av aktiviteten på internett? Dette er et av spørsmålene jeg har grublet på.

Selv har jeg valgt en utdanning innenfor medievitenskap fordi jeg har hatt et mål og et ønske om å kunne leve av journalistikken en dag. Jeg bruker mye tid både på å lese og se på sport, og jeg har med årene funnet noen mennesker som fascinerer meg mer enn andre. En av disse er Doddo. Nøyaktig hvorfor fascineringen er så stor som den er klarer jeg ikke helt å sette fingeren på, men den var tydeligvis stor nok til at masteroppgaven min til slutt skulle handle om han.

I startfasen av arbeidet fant jeg ut at det ikke var gjort noen annen forskning på norske fotballblogger i Norge, det triggert enda en interesse i meg. Dette blir dermed en pilotstudie innenfor dette temaet i Norge. Det er imidlertid blitt gjort en del forskning på dette feltet i utlandet.⁵

Min personlige interesse for dette temaet har vært både en utfordring og en styrke i mitt arbeid med denne oppgaven. Utfordringen er at jeg interesserer meg så mye for temaet at jeg til tider har vært redd for å spore av og gå bort fra den røde tråden, fordi det er så mye jeg vil ha med. Samtidig har personlige interesser og tanker måtte vike for objektive observasjoner i en del situasjoner. Dette har vært utfordrende, mens det samtidig har vært svært lærerikt og givende. Styrken er også den store interessen min for temaet, for i det store og det hele har jeg hatt en givende og interessant prosess ved å arbeide med dette temaet.

1.2 Problemstillinger

I forkant av arbeidet mitt med bloggen var det en del ulike spørsmål jeg gjerne ville ha svar på. Det er naturlig at et medium som blogg, som har bestått over en så lang periode og med suksess både regionalt og nasjonalt bringer med seg mange spørsmål dersom man velger å forske på et slikt tema. Det gjorde det i aller høyeste grad for min del, men etter mange vurderinger og avgrensninger på hva som *egentlig* fanget interessen min, endte jeg opp med tre hovedproblemstillinger.

1. Hva lå til grunn da bloggen ble etablert for 10 år siden? Og hvorfor ble det satset på et såpass ukjent og nytt medium? Som det ble nevnt i innledningen var blogg i

---

⁵ Dette kommer vi tilbake til i kapitlet om tidligere forskning.

2005 et nytt medium. Man visste ikke hvordan den skulle struktureres eller utformes. Min første tanke er at Bergens Tidende med Tor Arne Fanghol i spissen var modige da de tok et valg om å satse på en blogg. Likevel stiller jeg spørsmålstegn ved hvorfor det ble gjort, og hvorfor akkurat blogg ble valgt som deres nye prøveprosjekt.

2. Hvordan har bloggen bestått i 10 år, og hvorfor har Bergens Tidende hatt suksess med en fotballblogg mens andre aviser ikke har fått det til i samme grad? Når jeg har fått besvart hvorfor bloggen ble etablert bringer det meg videre til oppskriften bak bloggen. Det at det ble satset på en blogg er på ingen måte et svar på hvorfor den faktisk har bestått, og med en såpass stor suksess som den har hatt. Jeg ønsket å finne ut av hva som var suksessoppskriften bak bloggen. Da Bergens Tidende etablerte bloggen tok det ikke lang tid før andre aviser kom på banen og ønsket å prøve seg på samme konsept.⁶ Det er til nå ikke noen andre fotballblogger i Norge som har holdt på sammenhengende i like lang tid som det Doddo har gjort, og det finnes heller ingen fotballbloggere som er på størrelse med han i Norge. Når jeg vet at det har blitt forsøkt å oppnå en lignende suksess hos andre, måtte jeg stille spørsmål rundt hvorfor det fungerte i Bergens Tidende.

3. Hvor stort er engasjementet fra leserne av bloggen, og hvilke tiltak har blitt gjennomført for å opprettholde en dialog mellom blogger og leser? Dette viste seg å være det mest utfordrende å finne svar på. Min første tanke var at lesertall og antall kommentarer til innleggene ville være en måte å kunne måle engasjementet fra leserne på. Kommentarer på innleggene fant jeg etter hvert, men lesertall var ikke mulig å oppdrive bortsett fra til innlegget ”Bli frisk, Carl-Erik!”.⁷ Gjennom å se på kommentarene har jeg fått en forståelse av hvordan dialogen mellom Doddo og hans lesere er. Derfor har jeg sett på utforming og tiltak som er blitt gjort i løpet av de siste ti årene, for å skape og opprettholde dialogen mellom Doddo og leserne.

---

⁶ Intervju Fanghol 5. November 2015.

⁷ Det har blitt forsøkt i samarbeid med Bergens Tidende å oppdrive statistikk på lesertall uten hell. Forklaringen er at innleggene strekker seg for langt tilbake i tid og ligger dermed ikke lengre i arkivene. Mail fra Tove B. Knutsen 17. November 2015.

1.3 Oppgavens struktur

Denne oppgaven vil gå historisk tilbake og se nærmere på bloggen til Doddo gjennom de siste ti årene. Ti år er en lang periode og det er nå blitt publisert nærmere 1500 blogginnlegg.⁸ I kapittel 2 vil jeg gå nærmere inn på fenomenet blogg. Det vil også bli definert hva en fotballblogg er, og bli sett på noen eksempler på fotballblogger nasjonalt. Videre i kapittel 3 vil jeg gå nærmere inn på den teoretiske delen av oppgaven, hvor jeg vil gjøre rede for den tidligere forskningen som jeg anser som relevant for mitt arbeid. Her vil det blant annet bli gjort rede for retorisk teori som jeg tar i bruk for å forklare noen av funnene som er blitt gjort i analysedelen. I kapittel 4 vil det være en presentasjon av mannen bak bloggen, Doddo. Det vil først bli gått nærmere inn på hvem Doddo er, samt deler av hans historie. Denne historien blir fortalt både via hans hjemmeside og gjennom personlige intervjuer som jeg har hatt med han i løpet av dette arbeidet.⁹ I denne delen går vi også tilbake til starten av bloggen og forteller om tiden før og rundt ansettelsen som blogger. Kapittel 5 vil ta for seg metodene som er blitt brukt i oppgaven. Det vil bli gjort rede for de tre intervjuene som er blitt gjort med Doddo selv, Tor Arne Fanghol og Tore Strand. Jeg kommer også inn på det utvalget som ble gjort av blogginnlegg og jeg vil presentere hvilke blogginnlegg som vil være en del av analysen i kapittel 6. Det vil i dette kapittelet gjøres en fordypning i de fire blogginnleggene som jeg har valgt som en del av min metode for denne oppgaven. Hvert innlegg analyseres etter utforming, språk og reaksjoner i ettertid. I kapittel 7 tar jeg for meg selve Brannbloggen. Her vil det blant annet bli gått igjennom suksessoppskriften til bloggen. Videre i kapittel 7 vil jeg drøfte funnene jeg har gjort sammen med de teoretiske perspektivene som har blitt redegjort for, før jeg avslutningsvis i samme kapittel kommer med en konklusjon.

---

⁸ Intervju Doddo 21. April 2015.

⁹ Det er totalt sett blitt gjort to intervjuer med Doddo, men siden disse intervjuene omhandler samme tema, velger jeg å omtale de som bare et intervju.

2. Blogg – hva er det?

En blogg, eller weblog som navnet opprinnelig stammer fra, er en webside som har regelmessige oppdateringer. Som oftest er disse oppdateringene i en motsatt kronologisk rekkefølge ved at det nyeste innlegget alltid er det øverste på siden. Denne typen webside er tilgjengelig for alle internettbrukere, og har i dag utviklet seg til å bli et svært populært fenomen verden over. På mange måter er en blogg lik andre websider, bortsett fra at det i større grad blir lagt vekt på personlige meninger og innhold i en blogg. Man kan si at en blogg på mange måter blir som en slags dagbok på internett for bloggeren, hvor personlige erfaringer, tanker og meninger blir delt offentlig.¹⁰

Selv om det opp igjennom årene har vært uenigheter om i hvilken grad blogg vil vokse seg stort i samfunnet, kan man i dag i 2015 se klare tendenser på at blogg er blitt et stort og verdensomfattende fenomen. Robert K. Logan skriver i *Understanding new media* at det i fra 2005 til 2010, i følge nettstedet technorati.com, har det blitt utviklet rundt 104,6 millioner blogger, og at dette antallet dobles hver sjettede til tolvte måned. I 2007 rapporterte *The Pew Internet and American Life Project* at rundt 18 millioner amerikanske voksne har en blogg eller en web journal, og at 44 millioner amerikanske voksne leser blogger.¹¹

Selv om blogg er et personlig medium, er det også en del av et samfunnsmessig engasjement fordi bloggerne stiller spørsmål til leserne sine, og mange oppfordrer leserne til å kommentere og komme med tilbakemeldinger på innleggene.¹² Dette kan vi se eksempler på hos mange blogger og det foregår på ulike måter. Private blogger som administreres og oppdateres av en blogger kan for eksempel ha kommentarfelt tilgjengelig på slutten av hvert innlegg hvor man kan logge seg inn med et brukernavn eller lignende for å få legge igjen en kommentar. I Norge det siste året har man sett en tendens til at flere og flere av de aller største bloggerne har valgt å fjerne kommentarfeltet på bloggen ettersom at det har kommet for mye ufine kommentarer og personlige angrep på bloggeren gjennom disse kommentarfeltene.¹³ I de fleste blogger som går igjennom aviser og andre offentlige websider, som for eksempel Doddo sin Brannblogg, får man tilgang til kommentarfeltet dersom man kommenterer via Facebook. Det vil si at man har liten mulighet til å være anonym i et slikt kommentarfelt. Slik

---

¹⁰ Logan 2010, s.276

¹¹ Logan 2010, s.277

¹² Logan 2010, s. 277

¹³ Flere toppbloggere innenfor mote og livsstil har de seneste månedene valgt å stenge kommentarfeltet på bloggen sin fordi det kom mange alvorlige og truende kommentarer. For et av tilfellene kan du lese mer på: <http://www.tv2.no/a/6547586>

som dette har det ikke vært på Bergens Tidende i alle år, og selv de opplevde å måtte stenge kommentarfelt.¹⁴

Kommentarer og tilbakemeldinger fra leserne skaper et slags eget samfunn inne på den bloggen det gjelder. Samtidig som bloggerne selv deler tanker og refleksjoner med hverandre i det bloggsamfunnet som i dag kalles for blogg sfæren.¹⁵

2.1 Fotballblogg

Fotballblogg er en undersjanger av fenomenet blogg, og betyr helt enkelt at bloggen spesialiserer seg på fotball. Noen fotballblogger omhandler et landslag, andre en hel liga, mens andre, som for eksempel Brannbloggen, omhandler et bestemt fotballag. Jeg vil i dette delkapitlet kort gå igjennom noen andre fotballbloggere i Norge. Dette for å vise til at det finnes andre fotballblogger, samtidig for å vise til at omfanget av fotballblogger har vokst de seneste årene. Jeg velger å utelukke internasjonale fotballblogger i denne oppgaven, fordi det etter min vurdering blir et for stort omfang å dekke i forhold til denne oppgaven. Samtidig er norske fotballblogger det som blir mest relevant i forhold til min oppgave, ettersom at det er nettopp en slik blogg jeg selv forsker på. Jeg velger også og kun nevne fotballblogger som spesifikt omhandler én bestemt fotballklubb.

I Bergen finnes det ikke bare en, men to Brannblogger. ”Brannbloggen” er skrevet av Alexander Osdal som skriver sine meninger rundt Brann.¹⁶ Osdal skriver innlegg jevnlig, men ikke like hyppig som Doddo. Han tar ofte i bruk statistikk både i form av tidligere resultater og tilskuertall i sine innlegg. Tidligere har blogginnlegg fra Osdal også blitt publisert på nettavisen til Bergens Avisen (BA) i sportsseksjonen, men dette ser ut til å ha forsvunnet med tiden. Uten å ha gjennomført noen grundig gjennomgang av denne Brannbloggen, vil jeg hevde at bloggen fremstår noe amatørmessig og lite strukturert i forhold til større blogger som da for eksempel Doddo sin Brannblogg, og andre fotballblogger i Norge.

Stavanger Aftenblad har kanskje den bloggen som nærmest kan sammenliknes med Doddo sin Brannblogg. Hans Petter Jørgensen, som går under kallenavnet HP på bloggen, har sin

---

¹⁴ Dette temaet kommer vi tilbake til i oppgavedelen om møtet med nett-trollene.

¹⁵ Logan 2010, s.277

¹⁶ Bloggen til Alexander Osdal finner man på: <http://brannbloggen.bergen360.no>

egen bloggside som omhandler Viking fotballklubb på aftenbladet.no. Han skriver hyppige innlegg om klubben, både i og utenfor sesong. Bloggen fremstår svært lik som Brannbloggen til Doddo i struktur, samt hvordan at det fremkommer stemningsbilder av bloggeren ”HP” som er svært like som de vi finner av Doddo på hans blogg.¹⁷ Det er imidlertid kanskje ikke så rart at utformingen av bloggen, altså det rent strukturelle og estetiske er likt som hos bt.no, da begge aviser er eid av mediehuset Schibsted.¹⁸

Det finnes spor av at Joachim Jonsson har hatt en blogg på f-b.no, Fredrikstad Blad sin nettavis. Med spor mener jeg at det siste innlegget som er mulig å oppspore er fra 30. April 2014.¹⁹ Når man klikker seg inn på ”Jokkes fotballblogg” får man beskjed om at ”beklager, denne siden fant vi ikke”. Dette kan være et tegn på at bloggen er lagt ned.

---

¹⁷ Bloggen til Hans Petter Jørgensen og eksempler på stemningsbilder finner man på:
[http://www.aftenbladet.no/100Sport/meninger/blogger/tags/sport%3Acommon%3Ablogger%3AHans
Petter Jørgensen](http://www.aftenbladet.no/100Sport/meninger/blogger/tags/sport%3Acommon%3Ablogger%3AHans%3APetter%3AJorgensen)

¹⁸ Schibsted.com, ”Digitale mediehus i verdensklasse”

¹⁹ Jonsson, ”Martinsen var et feigt valg”

3 Teori

3.1 Tidligere forskning

Som nevnt innledningsvis er det ikke blitt gjort noen annen forskning på norske fotballbloggere i Norge. Jeg har valgt å ta med forskning som omhandler norsk fotball fordi jeg anser det som høyst relevant. Jeg har også gjort et søk i internasjonal forskning og har valgt ut de elementene som jeg anser som mest relevant i forhold til denne oppgaven.

I løpet av internettets utvikling har det etter hvert blitt dannet flere ulike kanaler hvor man kan følge med på sportsbegivenheter, som for eksempel fotballkamper. En av disse kanalene som har økt i popularitet de siste årene er såkalte ”live-forum”, hvor man følger med på fotballkamper via live-oppdateringer fra en journalist i en nettavis. I disse forumene kan leserne delta i en chat hvor de diskuterer fotballkampen med andre chat-deltagere og journalisten. Oppblomstringen av slike forum har blitt problematisert med grunnlag i utviklingen innenfor journalistikken. Det utfordrer den tradisjonelle rollen til journalisten som den fjerde statsmakt, og som vaktbikkje, så vel som en ”portvakt” som kontrollerer hvilken informasjon som når ut til offentligheten og hvordan denne informasjonen kommer ut.²⁰

Kritikere mener at internett har åpnet opp for en deltagende kultur blant publikum, hvor publikum selv kan delta i nyhetsbildet. På grunnlag av dette blir det problematisert at grensen mellom journalister og publikum blir stadig svakere ettersom publikum utvikles mer og mer i en retning av amatørjournalister som deler bilder og videoer på nettsider og deltar i nettavisers diskusjonsforum.²¹

Steen Steensen argumenterer for at gjennom empirisk forskning på publikums deltagelse i nettaviser kan man ikke se at profesjonelle journalistiske institusjoner har blitt endret på grunn av den deltagende kulturen.²² I kapitlet ”Conversing the Fans ’CoveritLive’ and the social function of journalism”, i *We Love to Hate Each Other*, viser Steensen til sin forskning på VG netts ”CoveritLive”- chat under en serierunde i norsk eliteserie den 25. April 2010. Steensen mener at livedekning av sportsbegivenheter på nettaviser utvikles til en arena

---

²⁰ Steensen, ”Conversing the Fans. ’CoveritLive’ and the social function of journalism”, s.208

²¹ Steensen, ”Conversing the Fans. ’CoveritLive’ and the social function of journalism”, s.208-209

²² Steensen, ”Conversing the Fans ’CoveritLive’ and the social function of journalism”, s.209

hvor publikums deltagelse blomstrer, spesielt i form av chatter og diskusjonsforum styrket av applikasjoner som "CoveritLive".²³

I sin analyse tok Steensen for seg samtalene i chat-forumet og analyserte disse ved å blant annet se på interaksjonen mellom deltager og journalist. Analysen indikerte at journalisten selv velger hvem han ønsker å svare, selv om han ikke er den neste "i køen". Journalisten inntar også en rolle som ekspert, og deltagerne behandler han som dette.²⁴ Journalisten inntar videre en rolle som kommentator, mer enn en rolle som en nøytral reporter som er hans "vanlige" rolle.²⁵

D. Domingo et al. (2008) trekker fram at redaktører og journalister ikke vil miste sin rolle som "portvakter" og deres journalistiske makt, selv om det åpnes opp for at publikum kan delta i slike forum. Istedenfor ser vi en effekt ved at når det deltagende publikum får komme så nært innpå produksjonen av sportsnyheter, vil redaksjonen beholde kontrollen.²⁶ Steensen hevder at man ikke kan konkludere med at denne deltagende praksisen er med på å foreta fundamentale endringer i den sosiale funksjonen til journalistikken. Han påpeker at en mer troverdig konklusjon vil være at gjennom integrering av slik praksis i sin helhetlige nyhetsdekning, åpner nettjournalistikk opp for å se til at flere sosiale funksjoner tilpasses til å tiltrekke seg et variert publikum.²⁷

Masteroppgaven *Dø for Brann, alle mann*, skrevet av Anita Røssevold i 2008, er en antropologisk studie av supporter miljøet tilknyttet Sportsklubben Brann. Denne studien har en relevans for min oppgave først og fremst fordi den tar for seg Brann, men også fordi Røssevold har gjort feltobservasjoner i sin oppgave som mine funn kan assosieres med.

Røssevold skriver at det å være fotballsupporter tradisjonelt har vært forbundet med mannlige verdier og maskulinitet. Hun henviser til Richard Giulianotti og Gary Armstrong som mener at for at man skal bli en god supporter må man lære seg å uttrykke seg på en mannlig måte. Samtidig viser de til at menn som er fotballsupporter kan uttrykke emosjoner som tradisjonelt er forbundet med kvinner, dette da for eksempel i form av humørsvingninger og irrasjonalitet. Videre viser Røssevold til eksempler hun har vært vitne til under sine feltobservasjoner hvor det på en fotballstadion er legitimt for menn å gråte og uttrykke

---

²³ Steensen, "Conversing the Fans 'CoveritLive' and the social function of journalism", s.207

²⁴ Steensen, "Conversing the Fans 'CoveritLive' and the social function of journalism", s.221

²⁵ Steensen, "Conversing the Fans 'CoveritLive' and the social function of journalism", s.224

²⁶ Steensen, "Conversing the Fans 'CoveritLive' and the social function of journalism", s.226

²⁷ Steensen, "Conversing the Fans 'CoveritLive' and the social function of journalism", s.227.

følelser.²⁸ Det vises også til det faktumet at det å se en fotballkamp handler om mye mer enn bare selve fotballkampen. Det handler om at man er i et intenst felleskap hvor man deler en felles interesse og deler emosjoner som sorg, sinne og glede med hverandre. Røssevold skriver at ”Det er ikke bare tillatt å vise følelser, det er forventet. En person som ikke viser følelser under en kamp, har svært liten mulighet til å bli oppfattet som en god og ekte supporter”.²⁹

I sin masteroppgave fra 2007, *Maskeradeball eller Maskefall? Om å regissere sin identitet med blogging Facebook som scene*, tar Synnøve Eide for seg hvordan man kan regissere sin egen identitet ved hjelp av sosiale medier som blogg og Facebook. Hun har basert sitt studie på eldre teori for å vise til hvordan brukere av sosiale medier har muligheten til å danne sin egen identitet. Hennes refleksjoner og teoribruk kan brukes til å påpeke tendenser i mitt eget arbeid. Blogg og Facebook blir stadig mer brukt som kommunikasjonsmiddel mellom brukerne av disse mediene, og de er blitt brukt som sosiale møtesteder hvor man kan samhandle med venner og likesinnede på internett.³⁰

I oppgaven sin ser Eide nærmere på hvilken måte bloggere kan forme sin identitet og trekker fram at blogging har blitt et medium hvor skriftspråket gir oss en mulighet til å reflektere over vår egen person, samtidig som den er et verktøy som kan benyttes til å konstruere og korrigere vår identitet.³¹ Gjennom nyere sosiale medier som for eksempel blogg har man også fått en ny måte å bruke språket på. I tillegg til ord er det blitt mer og mer vanlig å benytte seg av bilder og multimedia for å få fram et budskap.³² Hun trekker blant annet fram Erving Goffman sin teori om at til grunn for all sosial ansikt-til-ansikt samhandling ligger både uttrykk og inntrykk. Man må uttrykke seg for at andre skal få inntrykk av en.³³ Goffmann (1992) hevder også at ved at man bevisst sender ut signaler som man forventer andre oppfatter på en bestemt måte, er man på denne måten i stand til å regissere sin egen identitet for omverdenen. Eide mener at dette kan knytte opp til for eksempel bloggers identitetsbygging.³⁴

---

²⁸ Røssevold, 2008, s.93

²⁹ Røssevold, 2008, s.94

³⁰ Eide, 2007, s.2.

³¹ Eide, 2007, s.3.

³² Eide, 2007, s.12

³³ Eide, 2007, s.13-14

³⁴ Eide, 2007,s.15

Videre hevder Eide at dersom man trekker paralleller til internett og selvrepresentasjon der, kan en blogg sees på som en scene hvor man er klar over at det er et publikum som iakttar en, og på denne måten kan man iscenesette og korrigere sin opptreden og identitet. Man er både regissør og hovedperson i sin blogg, og når man da skal iscenesette sin identitet har man en mulighet til å fremstå slik man selv ønsker, gitt at leserne oppfatter bloggeren slik hensikten var.³⁵

Eide viser også til Viviane Serfaty (2004) sine analyser om motivasjon og ringvirkninger for dem som blogger. Hun bruker blant annet metaforene speil og slør om den dataskjermen som skiller bloggeren fra omverdenen. Serfaty hevder at bak skjermen kan man føle seg trygg og kan uttrykke sine innerste tanker uten frykt for å bli gjenkjent eller latterliggjort. Leserene kan også uforstyrret observere andre, og få en økt forståelse, og noen ganger få styrke fra denne innsikten.³⁶ Spesielt denne tankemåten er interessant i forhold til min egen forskning fordi jeg har observert en offentlig person som mange både hadde, og har, kjennskap til. Dette kommer jeg tilbake til i konklusjonskapitlet.

Den sportsjournalistiske bloggens karakter er en kvantitativ innholdsanalyse av blogginnlegg skrevet av sportsjournalister i de fire største nettavisene i Sverige i 2008. Analysen tar for seg blogginnlegg fra Aftonbladet, Expressen, Svenska dagbladet og Sydsvenskan, og gjennom 62 blogginnlegg blir det sett på tendenser og kjennetegn ved sportsjournalisters blogginnlegg.³⁷ Denne oppgaven tar utelukkende for seg sportsjournalister som skriver blogginnlegg. Selv finner jeg det vanskelig å plassere Doddo helt og holdent under sjangeren sportsjournalist, men denne studien anses likevel relevant fordi mange av funnene kan knyttes opp til min egen studie.³⁸

Ut fra et historisk perspektiv av internett og blogg trekker denne studien 2005 fram som ”Bloggens år”.³⁹ Som nevnt tidligere er dette det året Bergens Tidende startet Brannbloggen med Doddo. At dette blir ansett som bloggens år underbygger mine refleksjoner om at timingen med bloggen var viktig.⁴⁰

---

³⁵ Eide, 2007, s.15-16

³⁶ Eide, 2007, s.25

³⁷ Larzon og Helling, 2008. s.5

³⁸ Problemstillingen om under hvilken sjanger man skal plassere Doddo kommer jeg nærmere innpå i konklusjonskapitlet.

³⁹ Larzon og Helling, 2008. s.4

⁴⁰ Dette kommer vi videre til under delkapitlet ”suksessoppskriften”.

Denne studien tar for seg flere teoretiske tilnærminger. Den viser blant annet til Raymond Boyle som hevder at sportsjournalistikkens utvikling i all grad leder mot å ligne på underholdningsjournalistikken. Boyle mener at det på mange måter er vanskelig å avgjøre hva som tilhører hvilken sjanger, ettersom at grensen mellom sportsjournalistikken og underholdningsjournalistikken er altfor diffus.⁴¹ Studien viser også til Phil Andrews sine tanker om at det skriftlige materialet generelt sett ikke inneholder noen større ytelse for kreativ skrivning, og består som oftest av et enkelt og faktabasert språk. Dette motargumenterer Christoffer Larzon og David Rispoli Helling med at funnene i deres analyse viser at blogginnleggene tvert imot er med på å gi utspring for kreativitet i forhold til i papiravisen, i og med at sportsjournalisten selv har stor innflytelse på utformingen av blogginnlegget.⁴²

Larzon og Helling trekker fram interaksjon mellom blogger og leser som noe som i utgangspunktet anses å være en sentral del av sportsblogger. I sin analyse viser de til at det alltid finnes en mulighet for interaksjon mellom bloggerne og leserne via for eksempel kommentarlenker, og konkluderer med at det er en standard i den sportsjournalistiske bloggen å ha en interaksjonsmulighet.⁴³ Resultatene fra deres analyse viser likevel at interaksjon *fra* journalisten *til* leserne oppstår svært sjeldent. Det er heller vanlig med interaksjon *fra* leserne *til* journalisten, selv om denne interaksjonen heller ikke er særlig høy. Dette faktumet motsier bloggens formål, der dialogen er en sentral del.⁴⁴

Et av de sentrale spørsmålene Larzon og Helling stiller er om den journalistiske bloggen i det hele tatt kan kalles for journalistikk, eller om det er en ny form som tilfredsstillende behov og ønsker i et nytt postmoderne samhold. De påpeker at de journalistiske bloggene er populære og at leserne kan se bloggerne som mennesker og oppnå en kontakt med dem uten den sterke og saklige stemmen som ellers gjennomsyrrer nyhetsinnholdet.⁴⁵

Larzon og Helling trekker også fram begrepet multimedialitet, som vil si at informasjon tilbys i ulike format, og at alle deler av den gitte websiden er utviklet fra et multimedialt utgangspunkt som tilbyr leserne flere retninger å gå igjennom websidens innhold. Dette kan for eksempel være via bilder, lyd og video.⁴⁶ Ut fra funnene i sin analyse konkluderer Larzon og Helling med at multimedialitet i hovedsak vises gjennom bruk av

---

⁴¹ Larzon og Helling, 2008 s.9

⁴² Larzon og Helling, 2008 s.37

⁴³ Larzon og Helling, 2008 s.34

⁴⁴ Larzon og Helling, 2008 s.35

⁴⁵ Larzon og Helling, 2008 s.11

⁴⁶ Larzon og Helling, 2008 s.15

bilder, hvor det fremkommer svært få eksempler på lyd og video. De hevder derfor at multimedialiteten ikke har en sentral rolle i bloggernes karakter, i hvert fall ikke i sportsjournalistiske blogger.⁴⁷ Bildebruken anses heller ikke for å være en sentral del av blogginnlegget, men de viser til at dette muligens kan endres med tiden ettersom bloggen fremdeles var et ungt medium da denne analysen ble gjort i 2008.⁴⁸

Studiens funn viser også at til tross for at blogg anses å være et personlig fenomen der leserne får ta del i sportsjournalistens synspunkter, fremkommer det at sportsjournalisten har en profesjonell innstilling til bloggen hvor det er høy forekomst av offisiell fakta og ikke bare personlige meninger og oppfatninger fra bloggeren.⁴⁹

3.2 Retorisk teori

Underveis i dette arbeidet er det et ord som jeg til stadighet vendte tilbake til. ” Vi forstod at dette er så knyttet til følelser at her må vi ta den helt ut på en måte som vi overhode ikke var vant til”.⁵⁰ Dette uttalte Tor Arne Fanghol om Brannbloggens kanskje største styrke. Her er *følelser* nøkkelordet. Hvorfor følelser har vært viktig for bloggen og dens suksess kommer jeg tilbake til i konklusjonsdelen hvor jeg også vil vise til eksempler på hvordan følelser blir brukt i denne bloggsammenheng. Det å skulle eksemplifisere hvordan følelser blir benyttet er i utgangspunktet ikke en enkel oppgave. Det store medisinske leksikon definerer følelser på følgende måte:

Følelser omtales som *emosjoner* og *affekter*. Emosjoner er finere sammensatte sinnsreaksjoner som glede, sympati, medfølelse, sorg, avsky osv. En vag variant av emosjoner betegnes ofte stemninger. De situasjonsbetingede, sterke og mer ensrettede reaksjoner, som sinne, angst og opphisselse, betegnes affekter. Følelser omfatter også reaksjoner på en sanseopplevelse.⁵¹

---

⁴⁷ Larzon og Helling, 2008 s. 31

⁴⁸ Larzon og Helling, 2008 s.37

⁴⁹ Larzon og Helling, 2008 s.28

⁵⁰ Intervju Fanghol, 5. November 2015

⁵¹ Sml.snl.no

Det er med andre ord ingen lett oppgave å skulle forsøke å måle følelser. I starten av denne prosessen var jeg på konstant leting etter teoretiske tilnærminger som kunne begrunne de refleksjonene jeg gjorde meg. Det har vist seg å være letter sagt enn gjort, og uten særlige funn innenfor dette området måtte jeg omsette tankegangen og bevege meg litt utenfor den medievitenskapelige sonen. Følelser omfatter reaksjoner og reaksjoner kan komme både verbalt og skriftlig. For å kunne forklare bruken av følelser i Doddo sin blogg, har jeg valgt å ta i bruk retorisk teori. Grunnen til dette er at den retoriske teorien kan være med på å forklare hvorfor noe blir uttalt på en viss måte, og hvilken effekt dette kan ha på de som i dette tilfellet skal lese disse uttalelsene.⁵² Den retoriske teorien er noe av det viktigste denne oppgaven bygger videre på, nettopp fordi følelser og uttrykk står så sentralt som det gjør i nettopp denne bloggen.

Det finnes både enigheter og uenigheter innenfor selve definisjonen av retorikk. Som et retorisk verktøy har jeg valgt å benytte meg av *Retorikk i vår tid* av Jens E. Kjeldsen. Boken tar for seg moderne retorisk teori, samt at den refererer til antikk retorisk teori. Kjeldsen definerer retorikk som studiet av retorisk kommunikasjon.⁵³ Med retorisk kommunikasjon mener han:

- Kommunikasjon fra en aktør (for eksempel et menneske, en gruppe eller en institusjon) som henvender seg til bestemte mottagere for å oppnå en bestemt form for reaksjon eller respons hos dem som tillaes. Henvendelsen oppstår i situasjoner som åpner for eller inviterer til at noen kommuniserer for å skape forandring ved å påvirke bestemte mottagere.⁵⁴
- Kommunikasjon hvor avsenderen forsøker å påvirke ved hjelp av sin egen troverdighet, sakens innhold og gode argumenter, samt ved hjelp av en funksjonell, bevegende og overbevisende utforming i uttrykket.⁵⁵

---

⁵² Det er viktig å påpeke at hvilken effekt dette har på publikum kan jeg ikke uttale meg om, ettersom jeg ikke har gjort noen forskning på dette, men jeg kan se på hvilke retoriske virkemidler som blir brukt og dermed reflektere over hvordan dette muligens kan påvirke leserne av Brannbloggen.

⁵³ Kjeldsen 2015, s.24

⁵⁴ Kjeldsen, 2015, s.24

⁵⁵ Kjeldsen, 2015, s.25

- Kommunikasjon som i forsøket på å påvirke tar hensyn til mottagernes emosjoner, karaktertrekk og posisjoner.⁵⁶

Denne definisjonen forutsetter i utgangspunktet at en konkret avsender kommuniserer bevisst og intensjonelt til bestemte mottagere. Kjeldsen påpeker at man ”likevel kan benytte den retoriske lære til å studere kommunikasjon som er løsrevet fra konkrete avsendere, og som ikke i tradisjonell retorisk forstand er bevisst og intensjonell”.⁵⁷ I Brannbloggen er kommunikasjonen ofte et resultat av emosjonelle tilstander, og derfor kan den anses å ikke være bevisst eller intensjonell. Likevel er blogg et medium som gjør det mulig å overveie informasjonen man deler før man velger å dele den, noe som i utgangspunktet kan tyde på at kommunikasjonen kan være bevisst og intensjonell.⁵⁸

I samsvar med endringer i media, har retorikkens bruksområdet også utviklet seg. Kommunikasjonen i vår tid er svært annerledes enn antikkens kommunikasjon hvor retorikk framkom i muntlig fremførelse av taler. I dag forekommer retorikk i mange ulike medier, både i bilder, musikk, tale og skrift. Ofte fremkommer den i en kombinasjon av disse uttrykksformene. Man kan med andre ord si at kommunikasjonen i vår tid er multimedial. Kjeldsen påpeker at ”I teknologiseringen av kommunikasjonen er retoriske ytringer underkastet de forskjellige mediernes særtrekk, og retorikken må utføres innenfor rammene av disse mediernes muligheter”.⁵⁹

Den antikke retorikkens grunnleggende begreper kjenner mange til. Vi snakker blant annet om begrepene ethos og pathos. Stadig mer appellerer vi gjennom vår egen troverdighet (ethos) til andre menneskers følelser (pathos) og til deres rasjonalitet (logos).⁶⁰ Begrepene ethos og pathos er helt sentrale i forhold til denne oppgaven og vil dermed være det som blir mest vektlagt. Antikk teori skiller mellom to former for retorisk ethos, hvor den ene, subjektiv ethos, er oppfattelsen av talerens personlige kvaliteter, altså hans moralske karakter, velvilje overfor tilhørerne og hans forstandighet eller kompetanse. Den andre er objektiv ethos, og med det menes skildringen av andre menneskers karaktertrekk gjennom beskrivelse eller etterlikning.⁶¹ Kjeldsen viser også til den retorisk fagtekniske ethos som er den som skapes i

---

⁵⁶ Kjeldsen, 2015, s.25

⁵⁷ Kjeldsen, 2015, s.25

⁵⁸ Dette kommer vi tilbake til i konklusjonskapitlet.

⁵⁹ Kjeldsen, 2015, s.56

⁶⁰ Kjeldsen, 2015, s.67-68

⁶¹ Kjeldsen, 2015, s.115-116

talen, gjennom taleren selv.⁶² Taleren konstruerer sin ethos gjennom de retoriske valgene han foretar, gjennom de synspunktene og argumentene han velger og hvordan han dermed disponerer sin tale på, hvilke ord og uttrykk han bruker, og måten han da fremfører budskapet på.⁶³

Troverdighet (ethos) er en viktig faktor for å få folk til å lytte på hva en har å si, og er helt avgjørende for å overbevise dem. Det er fordi vi ikke bare vurderer det som sies, men også *hvem* som sier det.⁶⁴ Troverdigheten til Doddo som blogger er sentral for å kunne gjennomføre et forsøk på å forstå hvorfor såpass mange følger med på hans meninger og refleksjoner. I retorikken blir følelser sett på som en relevant og akseptabel måte å appellere til andre mennesker på. Emosjoner blir betraktet som en nødvendig vei til erkjennelse og handling.⁶⁵ Kjeldsen skriver at:

En sentral tanke er at vi for å forstå følelser må forstå hvordan mennesket treffer avgjørelser om hendelser i sine omgivelser og miljø, altså i det som utgjør retoriske situasjoner. I følge kognisjonsforskningen (hvordan mennesker tenker og erkjenner), er det nemlig våre vurderinger av omverdenen som fremkaller våre emosjonelle reaksjoner. Eller annerledes uttrykt: emosjoner krever tenkning.⁶⁶

I motsetning til estetiske fremkalte følelser, rommer retoriske følelser i prinsippet alltid en retning eller en relativ klar tolkning. Dersom det ikke er noen retning eller klarhet nås ingen vurdering, ingen argumentasjon og ingen handling. Her handler det om at den retoriske retningen og klarheten bestemmes av det iboende argumentet som finnes i den følelsesappellen i uttrykket. Det er en sammenheng mellom erkjennelse, følelse og vilje. Kjeldsen poengterer: ”Jo viktigere erkjennelsen er, desto mer følelsesbetont er den”.⁶⁷

Kjeldsen viser til Cicero som mener at taleren selv skal være grepet av de følelsene han søker å vekke. Cicero hevder at en tilhører aldri vil la seg gripe av det talerens sier dersom ikke talen når hans ører glødende.⁶⁸ En tolkning av dette kan være at den som formidler et budskap har større sannsynlighet for å treffe mottagerne dersom han selv har

---

⁶² I mitt tilfelle vil taleren være bloggeren.

⁶³ Kjeldsen, 2015, s.116-117

⁶⁴ Kjeldsen, 2015, s.118

⁶⁵ Kjeldsen, 2015, s.310

⁶⁶ Kjeldsen, 2015, s.310

⁶⁷ Kjeldsen, 2015, s.312

⁶⁸ Kjeldsen, 2015, s.314

sterke emosjoner rundt det budskapet han ønsker å formidle. Disse tankene støtter også Quintilian som mener at ”taleren selv må være fylt med lidenskap for å kunne fremkalle lidenskap hos tilhørerne”. Det er viktig at taleren fremkaller følelsene i seg selv for så å kunne fremkalle følelsene hos tilhørerne gjennom sin egen fremstilling av dem.⁶⁹ Selv om følelser ses på som viktig i den antikke retoriske følelsesappellen, er ikke det viktigste at følelsen er ærlig og naturlig, men om den følelsen som blir framstilt er passende og dermed fungerer som et godt argument.⁷⁰ Det avhenger av hvilken medium man uttrykker seg i, i forhold til om følelsesuttrykket virker passende.⁷¹ Quintilians redegjør for at følelsene kommer i to kategorier, ethos og pathos. Pathos blir av noen beskrevet som de voldsomme følelsene som formaner og forstyrrer, mens ethos som de rolige følelsene som overbeviser og skaper velvilje.. Ethos er de vedvarende følelsene, mens pathos er de kortvarige. Selv om ethos og pathos i noen tilfeller kan ses på å være av samme art, er de i forskjellig grad. Ethos representerer nemlig ofte en mildere følelse enn pathos. Han eksemplifiserer med at kjærlighet hører under pathos, mens hengivenhet under ethos.⁷²

Videre tilkjenner Quintilian retorikken en etisk dimensjon og hevder at den mest maktfulle måten å oppnå det man ønsker på er å bevege dommernes følelser, hvor det med ”dommerne” menes publikum. Å bevege følelsene til publikum er det vanskeligste, men det er i makten over følelsene at talekunstens liv og sjel finnes.⁷³ Aristoteles mente at dersom stilen i talen er tilpasset det emnet den taler om, virker man overbevisende blant tilhørerne. Han mente at tilhørerne lar seg lede til å tro at taleren snakker sant, fordi folk pleier å reagere på den måten som taleren gjør i tilsvarende situasjoner. Derfor kan tilhørerne forholde seg med en tiltro til det taleren sier, uansett om det er sant eller ikke. Aristoteles hevdet at en tilhører vil alltid la seg rive med av en taler som er følelsesmessig engasjert, selv om det ikke er noe i det han sier. På denne måten klarer mange å ryste tilhørerne kun ved å lage støy.⁷⁴

Litteraturviteren Gerard Else redegjør ut fra sin lesning av Aristoteles’ verk *Poetikken*, at effekten som dannes ut fra språkbruken fra poeten er lik de følelsene poeten fremkaller gjennom karakterens tale. ”Dramaets og karakterenes troverdighet finnes i troen på at en følelse er ekte”.⁷⁵ Her viser Else til evnen til å bli sint og at man som publikum instinktivt

---

⁶⁹ Kjeldsen, 2015, s.314

⁷⁰ Kjeldsen, 2015, s.314

⁷¹ Kjeldsen, 2015, s.314

⁷² Kjeldsen, 2015, s.117

⁷³ Kjeldsen, 2015, s.39

⁷⁴ Kjeldsen, 2015, s.226

⁷⁵ Kjeldsen, 2015, s.225

deler og sympatiserer den natur og trekk som poeten har lagt inn i karakteren.⁷⁶ Else viser videre til at karakteren ikke overbeviser oss fordi vi har evnen til å bære de samme følelsene, men at de taleformene som erfaringen forteller oss er de sanne tegnene på den følelsen. Vi tror på karakteren fordi han taler på den måten som menn taler på når de er sinte eller tynget av en ulykke.⁷⁷ Else baserer seg også på Aristoteles' retorikk når hun gjør det klart at vår reaksjon på følelsesappeller og emosjonell tale er basert på to forhold. Appellene og reaksjonene er for det første basert på en naturlig sympati eller direkte kommunikasjon av følelsen, mens den andre er basert på refleksjon. Else beskriver det som at vi kjenner til hvordan vi selv uttrykker oss ut ifra vår egen erfaring, blant annet ut fra hvordan vi selv taler på når vi er grepet av følelser. Når andre taler på samme måten som vi selv ville gjort i liknende situasjon velger vi å gå ut ifra at disse personene faktisk er grepet av følelser, selv om vi ikke vet dette med sikkerhet.⁷⁸

Kjeldsen hevder at for å bevege følelsene til publikum og virke ekte kreves det ofte noe nytt. Han trekker fram Bjørge Lillelien sin uttalelse da Norge slo England 2-1 på Ullevål i 1981.⁷⁹ Et utdrag av uttalelsen er:

Der blåser han. Der blåser han. Norge har slått England 2-1 i fotball. Vi er best i verden. Vi er best i verden. Vi har slått England 2-1 i fotball. Det er aldeles utrolig. Vi har slått England, England! Kjempers fødeland! Lord Nelson! (...).⁸⁰

Kjeldsen trekker fram hvordan uttalelsen skaper inntrykk av Lilleliens emosjonelle tilstand, og trekker blant annet fra at setningene er korte, stakkato, oppramsende og ustrukturerte. Han viser også til at ulike former for gjentakelsesfigurer er med på å skape inntrykket av den emosjonelle situasjonen og av Lillelien som person i den gitte situasjonen. Han peker på at gjentakelsen er et alminnelig uttrykk for sterk sinnsbevegelse. Ordvalgene preges av at de ikke er forberedt og de at de skapes i øyeblikket. Dette er med på å informere om avsenderens emosjonelle tilstand, og dermed indirekte om hendelsens betydning.⁸¹

---

⁷⁶ Gerard Else snakker her om en poet som gir en karakter følelser, men at disse følelsene må skapes gjennom karakterens tale. Selv om dette er innenfor en annen sjanger enn blogg, velger jeg å trekke dette frem er fordi jeg likevel kan trekke paralleller til trekk ved Doddo sine karaktertrekk.

⁷⁷ Kjeldsen, 2015, s.225

⁷⁸ Kjeldsen, 2015, s.226

⁷⁹ Jeg benytter meg av dette eksempelet fordi det viser til en uttalelse som ikke er gjennomtenkt, men derimot preget av den emosjonelle situasjonen. Dette gjenspeiler mye av arbeidet til Doddo når vi ser nærmere på hans uttrykksformer.

⁸⁰ Kjeldsen, 2015, s.227

⁸¹ Kjeldsen, 2015, s.227-228

Bilder og illustrasjoner er også en del av retorikken, og i og med at bilder i aller høyeste grad benyttes i den multimediale virkeligheten vi lever i, er dette også verdt å se litt nærmere på. Bilder fungerer på samme måte som hvordan Gerard Else beskrev at ordene vekker følelsene og skaper troverdighet. På samme måte som vi kan påvirkes av ord som høres ut som sinte menn eller ulykkelige mennesker, kan bilder påvirke fordi de viser nøyaktig de uttrykk vi kjenner fra mennesker når de er glade, sinte eller ulykkelige.⁸²

---

⁸² Kjeldsen, 2015, s.267

4 Mannen bak Brannbloggen

4.1 Hvem er Doddo

Eduardo ”Doddo” Andersen er skribent, musiker og bergenskjendis. Han ble kjent som frontfigur i bandet Unge Frustrerte Menn, som blant annet hadde låten ”Jeg vil bare ha en mann”. Han står også bak bøkene *Kjeks og samliv* (2007), *Kjærlighet er best på pinne* (2005), og *Hei, døden* (2009), *Mitt Haukeland. En nær livet-opplevelse* (2012), og *Fortellingen om Brann- Klubben hele Bergen brenner for*. I 2004 fikk han kreft og kjempet en hard kamp for å overleve. Han snakket åpenhjertig om sykdommen både i behandlingstiden og i ettertid.⁸³ Sykdommen skulle vise seg å bli et vendepunkt i livet hans, hvor han bestemte seg for å ta noen grep om sin egen livssituasjon. Tidligere har han også vært med på å lage låten *Det skal skje*, en Brann-låt som kom ut i 2007, det året da Brann vant serien for første gang siden 1963. Låten hadde han sammen med de andre bergensartistene Ephemera, Christine Guldbrandsen og komiker Dagfinn Lyngbø.

Han har fast blogg på bt.no hvor han ukentlig kommer med sine tanker rundt sportsklubben Brann.⁸⁴ Bloggen ble tidligere også brukt som et fast innslag i papirutgaven av Bergens Tidende i fotballsesongen, men er noe som har forsvunnet med årene.⁸⁵ I tillegg til Bloggen brukes Doddo også som ekspertkommentator i BT-TV sin produksjon ”Ballspark”. Ballspark har sendinger både før og etter Brannkampene, hvor de intervjuer trenere og spillere fra Brann, også gjerne fra motstanderlaget. Programmet har i hovedsak faste profiler, og Doddo er en av dem. Bergens Tidende journalist Tore Strand er også en gjenganger i disse sendingene. Han er også med på Ballspark sin podcast innimellom, som også legges ut på bt.no. I Bergens Tidende sin egen beskrivelse av Doddo blir det også fortalt at han debuterte som Brann-supporter i 1970.⁸⁶

I 2011 startet Doddo også å følge Brannkampene på bt.no, hvor han oppdaterer live fra Brann sine kamper. Dette var det ikke så mange som fulgte med på i starten, men i fjor, i 2014-sesongen ble dette kjent for svært mange og det er nå blitt en stor suksess. Både i forhold til antall følgere av liveoppdateringen, men også i forhold til dialogen mellom Doddo og de som kommenterer underveis i hans liveoppdateringer. Her kommer Doddo med sine

---

⁸³ Dagbladet.no 2004

⁸⁴ Doddo.no, ”Velkommen til Doddos side”

⁸⁵ Intervju Fanghol 5.November 2015.

⁸⁶ Bt.no, ”Om Doddo”

meninger og tanker rundt kampen, mens også leserne kan kommentere og føre en dialog med Doddo underveis. I bortekampen mot Haugesund i 2014, da det skulle avgjøres om Brann rykket direkte ned eller skulle spille kvalifisering, fulgte over 50 000 mennesker live-forumet til Doddo.⁸⁷

4.2 Starten å suksessen

Etter å ha jobbet flere år i barnevernet, og med musikk ved siden av, kom Doddo til et veiskille i livet. Etter å ha skrevet litt for Bergens Tidende tidligere var han ganske sikker på at dette var noe han kunne tenke seg å gjøre mer av. Brannsupporter hadde han alltid vært, så interessen var i hvert fall på plass. I etterkant av sykdommen tok han også en del private valg om hvordan livet skulle være fremover. Dette innebar blant annet at han skulle starte å blogge for fullt for Bergens Tidende. Rundt et halvt år senere kom telefonen fra Bergens Tidende og daværende nettredeaktør, Tor Arne Fanghol, som hadde noe helt nytt i tankene. Spørsmålet var om Doddo kunne tenke seg å skrive en fast Brannblogg for bt.no. På denne tiden var han uten fast jobb, og var ikke helt sikker på hva han skulle gjøre fremover. Samtidig var Bergens Tidende ute etter en som kunne dedikere seg fullt og helt til bloggen, med andre ord – som hadde tid til å blogge. De hadde allerede bestemt seg for at Doddo var riktig person for jobben, og Doddo så sin mulighet: ”Jeg innså plutselig at dette var min sjanse til å skape noe. Bergens Tidende og Brann er to gode merkevarer, og jeg fikk lov å være i mellom der”.⁸⁸

4.3 Journalist eller supporter?

Personlig har jeg i løpet av denne prosessen hatt problemer med å plassere Doddo til en spesifikk posisjon. Jeg mener likevel at dette er såpass viktig spørsmål både i forhold til hans posisjon og ikke minst i forhold til hva jeg har regnet ham som underveis i mitt arbeid. Er han journalist, Brannsupporter eller blogger? Det som jeg finner interessant er at han gjennom bloggen på mange måter er blitt plassert i en rolle midt mellom supporter og journalist, samtidig som han skal uttrykke seg som en blogger. En av årsakene til at det er vanskelig å

---

⁸⁷ Intervju Doddo 21.april 2015.

⁸⁸ Intervju Doddo 21.April 2015

plassere Doddo kan være fordi sportsjournalistikken er i stadig utvikling. Som nevnt tidligere mente Raymond Boyle at sportsjournalistikkens utvikling er på vei mot underholdningsjournalistikken.⁸⁹ På denne måten er det vanskelig å vite hva som tilhører hvilken sjanger. Doddo og Brannbloggen er på mange måter et eksempel på dette. Doddo er en del av den sportslige redaksjonen i Bergens Tidende, men han skal på mange måter utføre en annen rolle enn kollegaene i redaksjonen, hvor han skal være den engasjerte fotballentusiast. Brannbloggen vil i større grad helle mot underholdningsjournalistikken, enn sportsjournalistikken, noe som er med på å gjøre det vanskelig å plassere Doddo fordi utgangspunktet for bloggen er at han skal skrive om et sportsrelatert fenomen, nemlig fotball.

Det er bekreftet at han er Brannsupporter, noe man ser eksempler på gjennom uttrykke hans i flere tilfeller. Den oppriktige gleden eller sorgen som blir uttrykt viser at det hele handler om mer enn bare Brann, det handler om engasjementet som han selv har for klubben. Selv tror han at supporterne ser på han som en journalist, men at journalistene ser på han som en supporter, og at han dermed finnes en plass midt i mellom de to kategoriene⁹⁰ Blogg er et medium som har gjort det mulig for personer som Doddo å uttrykke følelser, fordi det er rom for det på bloggen. Blogg er i utgangspunktet personlig relatert, noe følelser også er. Det har på denne måten blitt åpnet opp for at man i utgangspunktet kan uttrykke seg slik man ønsker. Blogg er på denne måten et verktøy som kan benyttes til å konstruere og korrigere vår identitet, som det Eide reflekterer over i sin masteroppgave. Her kan vi også trekke paralleller til Erving Goffmanns tanker om at man må uttrykke seg for at andre skal kunne danne seg et inntrykk av deg, og gjennom signaler som man sender ut kan man regissere sin identitet for omverdenen. Goffmann hevder at man bevisst sender ut disse signalene. I forhold til Doddo sin identitetsbygging var det nok et større fokus på hvordan han skulle forme Brannbloggen og innleggene på den i starten. Om signalene som har blitt sendt ut har vært bevisst eller ubevisst er ikke så viktig i denne sammenhengen. Jeg tror at i forhold til Doddo sin blogg har de signalene som han har sendt ut, ved engasjement og følelser vært med på å forme den identiteten han har i dag, og at denne identitetsbyggingen har gjort at han står i en sterkere posisjon nå enn for ti år siden. Dette kan knyttes opp retorikken og mot fagteknisk ethos (troverdighet), som handler om at taleren selv konstruerer sin troverdighet (ethos), gjennom

---

⁸⁹ Larzon og Helling, 2008, s.9

⁹⁰ Intervju Doddo 21. April 2015

de retoriske valgene han tar. Måten Doddo fremfører et budskap på kan være med på å forme hans identitet, og hvordan han fremfører budskapet på er det han selv som bestemmer.

Hvis man tar utgangspunkt i den rent fotballfaglige journalistikken, kan man utelukke Doddo. Han opptrer i en annen rolle hvor han tillater seg å gi uttrykk for engasjement og følelser, noe som skiller seg ut fra den ”vanlige” fotballjournalisten. Mediebildet har forandret seg med årene, så vel som journalistikken, men det jeg legger i en ”vanlig” fotballjournalist er de som refererer fra fotballkamper i en mer nøktern og avstandsbasert rolle som ikke legger vekt på følelser i sine referater. Tore Strand har arbeidet tett med Doddo i flere år og tror at mange har hatt problemer med å forstå rollen til Doddo. I starten var det kanskje en del av publikum som trodde at det Doddo skrev var Bergens Tidende sin offisielle mening, selv om det ikke er slik.⁹¹ Etter de intervjuene som har blitt gjort og egen refleksjon har jeg kommet fram til at Doddo har en spesiell rolle som rett og slett er og blir diffus. Likevel vil jeg sette ham under kategoriene som sportsblogger og Brannentusiast.

---

⁹¹ Intervju Strand 24. November 2015

5 Metode

Jeg har brukt to hovedmetoder i dette arbeidet, den ene er separate intervjuer med Doddo, Tor Arne Fanghol og Tore Strand. I tillegg til disse tre intervjuene har jeg utført en analyse hvor jeg går dypere inn i fire blogginnlegg i perioden 2005-2015. De fire innleggene har blitt analysert hver for seg i dette kapitlet hvor jeg på slutten kommer med en kortfattet oppsummering av tendensene man finner i disse blogginnleggene.

Jeg har også i stor grad gjort bruk av internett og ulike nettaviser. Først og fremst benyttet jeg meg av internett for å gjøre utvalget av de fire blogginnleggene. Her har jeg gjennom en lang prosess lest meg igjennom arkivet til bt.no, og til slutt gjort et utvalg. Samtidig har jeg benyttet meg av internett for å finne bakgrunnsinformasjon om Doddo, samt å finne artikler på andre nettsteder som kunne relateres til Doddo og/eller hans blogg og blogginnlegg. En del av prosessen har også vært at jeg har fulgt med på Doddo gjennom bt.no. Her har jeg brukt andre kanaler enn bloggen, nemlig Bergens Tidenes nett-TV hvor jeg har fulgt med på samtlige episoder av programmet Ballspark i 2015. Jeg har også lyttet til en del av podcastene som kommer på luften ukentlig, hvor det som oftest er Doddo, Tore Strand og Anders Pamer som diskuterer Brann, og da hovedsakelig den ukens kamp.⁹²

Store deler av prosessen har med andre ord vært å følge med på Doddo sine opptredener på bt.no. Nå skal det sies at jeg har fulgt med på både Brannbloggen og Ballspark i flere år av personlig interesse, men det siste året har jeg gjerne fulgt med på en annen måte fordi jeg gjennomgående har hatt denne oppgaven i bakhodet. Ved å følge tett med på Doddo på denne måten har jeg klart å danne meg et bilde av hvilken rolle han har i Bergens Tidende, og i sportsjournalistikken i Norge generelt. Dette, sammen med mine egne analyser og intervjuer, har gjort at jeg har fått besvart de problemstillingene jeg hadde i starten av dette arbeidet.

I dette arbeidet har jeg gjennomført både intervju av relevante personer i forhold til oppgaven min og gjort analyser av blogginnlegg på Brannbloggen. Jeg mener selv at de valgene jeg har foretatt er godt begrunnet i forhold til hvilke problemstillinger jeg ønsket å besvare, men jeg stiller meg likevel noe kritisk til deler av metodevalget jeg selv har gjort. Det handler ikke om hvilke svar jeg har kommet fram til, og jeg anser mine refleksjoner som

---

⁹² Anders Pamer er også skribent i Bergens Tidende.

valide. Det handler mer i hovedsak om analysen av blogginnlegg, og derfor ønsker jeg å utdype mine tanker rundt dette litt nærmere. Jeg har foretatt et utvalg av fire blogginnlegg når det eksisterer rundt 1500 blogginnlegg på Brannbloggen. De funnene jeg har gjort og tendensene jeg har kommet fram til kan muligens knyttes opp mot majoriteten av blogginnleggene, men det er ikke gitt at det er slik. Det er mulig at de tendensene jeg kommer fram til kun kan være med på å beskrive tendensene i de respektive innleggene som jeg har analysert. Dette er en risiko når man foretar et såpass snevert utvalg, men jeg har derfor forsøkt å foreta et utvalg med grunnlag i store hendelser som har hatt stor viktighetsgrad for bloggen, samt forsøkt å se om tendensene i disse blogginnleggene kan gjenspeile Doddo som blogger gjennom intervjuer med Doddo selv. Dersom jeg hadde tatt for meg et større utvalg kunne jeg muligens generalisert funnene mine i høyere grad, men med tanke på denne oppgavens omfang og ikke minst i forhold til de problemstillingene jeg satt meg i starten av prosessen, ble det foretatt et valg om at dette var den riktige måten å gjennomføre denne forskningen på.

5.1 Intervjuet: Doddo

For å kunne besvare problemstillingene mine på mest mulig måte valgte jeg to ulike metoder. Det første jeg bestemte meg for var at jeg ønsket et eller flere intervju med Doddo. Dette var en helt essensiell del av forskningsprosessen, ettersom at jeg uten hans samarbeid og besvarelser trolig ikke ville kunne besvare problemstillingene mine godt nok. Han er til syvende og sist den som sitter på svarene rundt hans egne blogginnlegg og karrieren som Brannblogger.

Det startet med at jeg tilfeldigvis skulle være med å skrive en reportasje om Åsane fotballklubb i forbindelse med seriestarten i norsk 1.divisjon i vår. Reportasjen skulle jeg skrive for Åsane Tidende. Jeg hadde fått en liste med flere intervjuobjekter jeg skulle kontakte, og en av disse var Doddo. Jeg hadde allerede på dette tidspunktet vært i kontakt med Bergens Tidende og informert dem om hva jeg skrev masteroppgave om. Da jeg intervjuet Doddo til reportasjen jeg arbeidet med den 12.mars 2015, brukte jeg den siste delen av intervjuet, som etter hvert ble til et hyggelig kafébesøk, til å informere ham om masteroppgaven min. Dette ble godt mottatt, og jeg fikk allerede ved dette besøket besvart mange av mine spørsmål. Videre avtalte vi et nytt intervju som fant sted litt over en måned

senere. I ettertid har vi også hatt god kontakt via email og telefon, og Doddo har stilt seg til rådighet uansett hvilke spørsmål jeg har hatt vedrørende oppgaven. Hans tilgjengelighet har vært en viktig del av framgangen i arbeidet mitt.

5.2 Intervjuet Tor Arne Fanghol

Etter hvert som arbeidet tok form så jeg at jeg fremdeles hadde en del spørsmål som verken egen forskning eller Doddo kunne besvare. Spørsmål rundt ansettelsen av Doddo og Bergens Tidenes planer og visjoner rundt bloggen, særlig i startfasen, var spørsmål jeg ikke hadde svaret på. Det var på dette tidspunktet helt nødvendig at jeg tok kontakt med Bergens Tidende på nytt. Jeg hadde blitt fortalt av Doddo at det var Tor Arne Fanghol som var nettredaktør i 2005, og at det var han som hadde ansvar for ansettelsen av Doddo. Jeg skulle etter hvert erfare at han i redaksjonen blir kalt for ”Brannbloggens far”. Jeg kom raskt i kontakt med Fanghol som gledelig stilte opp til intervju. Fanghol arbeider fremdeles i Bergens Tidende, så det var naturlig at vi møttes på BT-huset. I dette intervjuet fikk jeg en grundig gjennomgang av hele bloggprosessen fra start til slutt.

5.3 Intervjuet Tore Strand

Tore Strand var sportssjef i Bergens Tidende gjennom 12 år, og har de siste årene arbeidet som kommentator for avisen. Dette var det siste intervjuet jeg hadde i intervjuprosessen. Det som gjør Strand aktuell i forhold til denne oppgaven er at han har vært sportsjef i Bergens Tidende i løpet av perioden som bloggen har eksistert. I tillegg arbeider han tett på Doddo ettersom at de begge nærmest er faste brikker i Ballspark-sendingene, ofte samtidig. De er også med på Brann-podcasten til Bergens Tidende hvor de diskuterer situasjoner i og rundt Brann. Dette intervjuet ble gjennomført helt på tampen av dette arbeidet, og jeg var såpass heldig at Strand kunne ta seg tid til å treffe meg dagen etter jeg sendte han en forespørsel. Med andre ord, Bergens Tidende har vært en viktig bidragsyter til de funnene jeg etter hvert belyser i min konklusjon.

5.4 Utvalg av blogginnlegg

Som en del av metoden ble det valgt å ta utgangspunkt i noen blogginnlegg som kunne gjenspeile hvordan utviklingen har vært på Doddo sin blogg. Det har blitt gjort en analyse av til sammen fire blogginnlegg: tre innlegg fra tidligere år, og et innlegg fra i år, 2015. Selve utvalget av blogginnlegg ble gjort relativt tilfeldig, men skulle oppfylle visse krav som ble satt før utvalget ble gjort. Kravene er som følger:

1. Blogginnlegget skulle ha skapt en eller annen form for reaksjon.
2. Blogginnlegget skulle omhandle én spesifikk hendelse.

I tillegg til disse kravene ble det også stilt spørsmål direkte til Doddo i det andre intervjuet som ble gjort med ham, om han hadde noen spesifikke blogginnlegg som han husket ekstra godt på grunn av reaksjonene rundt innlegget da det ble publisert. Han trakk fram et par innlegg som han husket ekstra godt, og sammen med egne undersøkelser ble det til slutt bestemt fire ulike innlegg som skulle analyseres. Årsaken til at det ble nettopp fire er for å ikke ha for mange innlegg, ettersom dette kan gjøre at man ikke får gått dypt nok inn på hvert enkelt innlegg. Det burde heller ikke være for få innlegg, men det ble etter nøye vurdering bestemt at fire innlegg fra fire ulike emner kunne være med på å finne svar på de stille problemstillingene.

Det ble gjort et utvalgt på fire blogginnlegg fra fire ulike tidsperioder og som omhandlet fire ulike temaer: *Er Kvisvik større enn Kniksen?* (2005) er et blogginnlegg som ble skrevet i forbindelse med at Fredrikstad var ute etter Brannspiller Raymond Kvisvik i sesongen 2005, og hvor Doddo åpenbart ikke ønsket at Kvisvik skulle forlate klubben. *Derfor må Mjelde gå* (2005), som ble publisert etter svært dårlige sportslige prestasjoner over tid i 2005 og hvor Doddo var gått lei av dårlige resultater og spill.⁹³ *God bedring, Carl- Erik!* (2011) ble publisert etter at Brannspiller Carl-Erik Torp fikk hjertestans i bortekampen mot Sogndal i 2011 da hele fotball Norge fulgte med på hvordan den kritiske tilstanden til Torp utviklet seg i kveldstimene. *Bedriften Brann er en arrogant bølge som ikke lytter til andre* (2015) ble publisert etter det mye omdiskuterte årsmøtet på Brann Stadion tidligere i 2015. Dette møtet huskes for blant annet mange uenigheter og merkelige avgjørelser som fant sted

---

⁹³ Innlegget ble publisert i 2005, men i 2007 vant Brann seriegull i Tippeligaen hvor Mjelde fremdeles var ansatt som trener.

den kvelden. Fotball Norge fulgte med, og flere fotballeksperter uttalte seg om Branns uryddige klubbsituasjon.

Disse fire innleggene vil bli analysert etter følgende tre retningslinjer:

1. Utforming og språk.
2. Gis det uttrykk for personlige meninger?
3. Reaksjoner målt i form av kommentarer på innleggene.

6 Analyse

6.1 Er Kvisvik større en Kniksen?

Den 10.juni 2005 kommer dette innlegget på den nokså nystartede Brannbloggen i Bergens Tidende. Det er kun under en måned siden det første innlegget kom på bloggen da Doddo stiller følgende spørsmål i overskriften, ”Er Kvisvik større en Kniksen?”. Innlegget kommer i forbindelse med at det er rykter og spekulasjoner i den norske eliteserien om at Branns store helt, Raymond Kvisvik, også kalt silkefoten fra Fredrikstad, er på vei bort fra Brann. Han har til nå hatt en lang karriere i Brann og har kommet tilbake til laget etter utenlandsopphold i Østerrike. Han har nå vært i Brann i 2 år i sin siste periode i rød drakt. Det er viktig å påpeke at når dette innlegget går på trykk er det enda ikke avklart om han forlater Brann, men det spekuleres i mediebildet på dette tidspunktet.

6.1.2 Utforming og språk

Det første som må nevnes er overskriften. Roald ”Kniksen” Jensen er i Brann den største legenden noensinne. Han regnes også som en av Norges største spillere gjennom tidende. Han døde kun 44 år gammel på en trening med Brann sitt Old boys-lag i 1987. Siden 1990 har det årlig blitt delt ut ”Kniksenprisen” av serieforeningen som går til årets norske fotballpersonlighet.⁹⁴ Doddo stadfester poenget sitt allerede i overskriften når han sammenligner Kvisvik med legenden Kniksen. Det er en overskrift som tydelig viser at Doddo synes Kvisvik er en stor fotballspiller, samtidig som det er en ære for hvilken som helst fotballspiller å bli omtalt på denne måten. Ved å sammenligne Kvisvik med en legende som Kniksen trekker Doddo paralleller mot noe som er større enn det ”vanlige mennesket”.

Overskriften er formulert som et spørsmål noe som går igjen i flere av innleggene fra startfasen til bloggen. Den siste setningen i første avsnitt svarer på en måte på spørsmålet i overskriften: ”Vi snakker tross alt om mannen som kanskje har betydd mer for Brann enn noen annen spiller”. Til tross for ordet ”kanskje”, er dette på mange måter svaret på spørsmålet innledningsvis. Dette er ikke et langt innlegg, tvert i mot. Innlegget er forholdsvis

---

⁹⁴ Snl.no, ”Roald ’Kniksen’ Jensen”

kort og er delt opp i seks avsnitt. Men selv om innlegget er kort er det fylt opp av sterke ord og skildringer som gir et klart bilde av hva Doddo ønsker å få fram:

Fredrikstad er ute og fisker etter frelseren vår igjen. Slikt gjør meg umåtelig nervøs. Det ville vært en tragedie å miste Raymond Kvisvik nå. Vi snakker tross alt om mannen som kanskje har betydd mer for Brann enn noen annen spiller.⁹⁵

I dette sitatet, som er det blogginnlegget innledes med, ser vi bruken av sterke og betydningsfulle ord. Frelser og tragedie er begge ord som har en sterk betydning. I kapittelet "An Exemplary Model: The Religious Significance of the Brann 2007 Norwegian Football Championship as Told by the Media" i boken *We Love to Hate Each Other*, viser Peter Dahlén til at sportsjournalistikk er full av underliggende religiøse strukturer. Han viser til medias dekning av da Brann vant seriegull i fotballsesongen 2007. Han argumenterer for at det finnes et forhold mellom religion, myter og sport.⁹⁶ Han viser blant annet til eksempler på hvordan seriegullet refererte til en ny gullalder i Bergen. Gull ble temaet for blant annet mat, drikke og transport, hvor det for eksempel ble produsert produkter som "gulløl", "gullpølser" og "gullfotballdrakter".⁹⁷ Han viser også til at under feiringen av seriegullet ble Brann Stadion gjort om til et "Sacred place", altså et hellig sted.⁹⁸ Det Brann oppnådde dette året ble av media gjort om til en slags fortelling om et fotballag som har kjempet og slitt i 44 år for å endelig klare å vinne tilbake det de så lenge har vært uten, nemlig gullet. Når gullet endelig var kommet tilbake til der avisene antydte "at det hørte hjemme", ble artikler om glede og feiring spredd ut i media. Livet i Bergen forandret seg for en liten periode og var preget av lykke.⁹⁹ Doddos ordbruk kan knyttes opp mot Dahléns analyse. Når Doddo benytter seg av ord som "frelser" vil det skape assosiasjoner hos leserne. Frelser forbindes ofte med Gud som vår frelser, og Gud blir i bibelen satt høyest av alt. Det samme kan man si om bruken av ordet "tragedie". Det er ikke dumt eller leit om Kvisvik skulle forlate Brann, det er en tragedie. En tragedie forbindes ofte med en sterkt negativt preget situasjon, som beveger seg langt utenfor

---

⁹⁵ Andersen, "Er Kvisvik større enn Kniksen?"

⁹⁶ Dahlén, "An Exemplary model: The Religious Significance of the Brann 2007 Norwegian Football Championship as Told by the Media, s.63

⁹⁷ Dahlén, "An Exemplary model: The Religious Significance of the Brann 2007 Norwegian Football Championship as Told by the Media, s.78

⁹⁸ Dahlén, "An Exemplary model: The Religious Significance of the Brann 2007 Norwegian Football Championship as Told by the Media, s.80

⁹⁹ Dahlén, "An Exemplary model: The Religious Significance of the Brann 2007 Norwegian Football Championship as Told by the Media, s.82

de hverdagslige problemer. Ved å bruke slike ord løfter Doddo problemer rundt Brann til et høyere og mer alvorlig nivå, og Brann får assosiasjoner med ekstreme ytterpunkter.

Videre bygger Doddo opp under det positive rundt Raymond Kvisvik hvor han ramser opp alt Kvisvik har oppnådd som Brannspiller og understreker at han har hjulpet Brann å unngå nedrykk to ganger. Her viser Doddo til andre kvaliteter ved han selv, ved at han tar i bruk det fotballfaglige i sin argumentasjon. Dette bekrefter de funnene som Larzon og Helling gjorde i sin analyse av sportsbloggere i Sverige, nemlig at bloggerne anses å ha en profesjonell innstilling til bloggen, ettersom det forekommer faktainformasjon så vel som følelser og personlige meninger. I Larzon og Hellings analyse var det riktignok funn av høy forekomst av offisiell fakta, men selv om det ikke alltid er like høy forekomst av det på Brannbloggen er det likevel en tendens som går igjen, nemlig at et eller flere argument blir underbygget av fakta eller statistikk og ikke bare personlige meninger.

Nesten helt nederst i innlegget kommer Doddo med en klar melding: ”Super-Ray må bli i Bergen. Hvis ikke blir det opptøyer”.¹⁰⁰ Her stilles det verken spørsmål, eller spekuleres i, hva som vil skje dersom Raymond Kvisvik forsvinner fra Brann. Det konstateres rett og slett at han må bli i klubben, og hvis ikke blir det problemer.

Avslutningsvis stilles det spørsmål til leserne: ” Er Super-Ray Branns mest betydningsfulle spiller noensinne? Er Kvisvik større enn Kniksen? Hva mener du?”. Å ha spørsmål på slutten av innleggene er noe som går igjen i blogginnleggene, særlig i startfasen til Brannbloggen. Ved flere anledninger blir det stilt spørsmål til leserne enten i overskriften, på slutten av innlegget eller begge steder som det blir gjort i dette tilfellet. Det blir også stilt et spørsmål på slutten av innlegget som denne gangen er relatert til Kvisvik. Disse spørsmålene varierer for hvert innlegg og fungerer som en slag miniquiz til leserne. I tillegg får leserne svar på den forrige quizen i det forrige innlegget.

Både spørsmålene som blir stilt direkte til leserne om Kvisvik sin avgang og mini-quizen på slutten av innlegget, kan sees på som en måte for Bergens Tidende å prøve og danne en dialog mellom skribent og leser. Dette innlegget ble publisert helt i startfasen til bloggen. Verken Bergens Tidende eller Doddo visste om bloggen ville oppnå suksess, og det er da naturlig at man som blogger prøver å skape en interaksjon med leserne. Rundt et år senere var mini-quizen borte fra innleggene. Dette ble fjernet fordi det etter hvert ble for

---

¹⁰⁰ Andersen, ”Er Kvisvik større enn Kniksen?”

vanskelig å lage en quiz hvor svarene ikke var søkbare på Google. Det ble brukt for lang tid på noe som ikke var særlig betydningsfullt for bloggen.¹⁰¹

Både innledningsvis og avslutningsvis blir ballen kastet fra Doddo til leserne ved at det blir stilt spørsmål uten at det blir gitt direkte svar fra Doddo. Dette står i motsetning til Larzon og Helling sine funn om at det sjeldent forekommer interaksjon *fra* journalisten *til* leserne, men at det heller er vanlig at det går den andre veien. I startfasen var det høy forekomst av interaksjon fra Doddo som rettet seg direkte mot leserne, ved at han stilte spørsmål om hva de syntes om et spesielt tema. På denne måten fjernet han litt av ansvaret fra seg selv, og lot heller publikum sitte med de store meningene. Dette har endret seg med tiden hvor han nå er mer enn meningsbærer enn debattleder, men dette kommer vi tilbake til i kapittel 7.

Det finnes noen klare indikasjoner på hva Doddo mener i dette innlegget. Han spiller på følelser flere steder og får dermed trukket fram hva han mener og føler om temaet: ”Fredrikstad er ute og fisker etter frelseren vår igjen. Slikt gjør meg umåtelig nervøs”.¹⁰² Her viser han til hvordan *han* føler seg rundt det som er i fred med å skje, og det er tydelig for leserne at dette er en situasjon Doddo ikke liker. I denne sammenhengen blir ”umåtelig nervøs” brukt for å forklare en sinnsstemning Doddo befinner seg i. Sannsynligheten for at publikum stoler på at dette er en oppriktig skildring av Doddos egne følelser er stor, skal vi tro litteraturviteren Gerard Else. Basert på retorikken mener Else at vi som publikum er vel kjente med bestemte uttrykk og måter å uttrykke oss på fra vår egen erfaring, blant annet hvordan vi selv uttaler oss når vi er grepet av en eller flere følelser. Når vi assosierer disse følelsene hos taleren med følelser vi kjenner fra oss selv, går vi automatisk ut fra at denne personen er grepet av de følelsene som vi selv har kjennskap til.¹⁰³

Et annet eksempel er når han skriver følgende: ”I 2002 forlot Super-Ray oss til fordel for proffspill i Østerrike, og da gikk alt på tverke igjen”.¹⁰⁴ Her kan det tolkes som at han mener at alt gikk gale på grunn av at én enkelt spiller forlot klubben, noe som videre kan tolkes som at han mener at denne spilleren betyr mer for klubben enn mange andre spillere, og derfor ikke bør bli solgt. Selv om vi ser noen eksempler på personlige meninger her, var dette mer skjult de første årene enn ved senere år i bloggens levetid. Årsaken er at til tross for til tider direkte meninger, var ikke Doddo like rett fram i startfasen av hans bloggkarriere

---

¹⁰¹ E-post fra Doddo 10.November 2015

¹⁰² Andersen, ”Er Kvisvik større enn Kniksen?”

¹⁰³ Kjeldsen, 2015, s.226

¹⁰⁴ Andersen, ”Er Kvisvik større enn Kniksen?”

dersom man sammenligner med nyere innlegg. For det første var han ny på feltet og ble satset på av Bergens Tidende i deres ”risikoprojekt”.

6.1.3 Reaksjoner

Dette innlegget fikk 143 kommentarer fra leserne. Det var på denne tiden Doddo selv, samt redaksjonen i Bergens Tidende, begynte å forstå at det faktisk var en del mennesker som leste denne bloggen. Men allerede fire dager senere da det skulle bli klart at Raymond Kvisvik offisielt var ferdig i Brann og dermed var blitt Fredrikstad-spiller, publiserte Doddo en kondolanseprotokoll over tapet av Kvisvik:

Til mannen som reddet oss fra nedrykk i både 1998 og i 2003; mannen som ryddet vei for sølv i 2000 og cupfinaleseier i 2004; mannen med den følsomme venstrefoten og det kloke fotballhodet; mannen med de mange fintene og det gode humøret. Frelseren vår: Takk for alt du har gitt oss. Takk for seiersmålet mot Rosenborg i 1999. Takk for 8-1 kampen mot Stabæk. Takk for 6-1 kampen mot Sogndal. Takk for alle de vakre scoringene. Takk for alle tunnelene. Takk for alle hælsparkene. Takk for alt. Raymond Kvisvik, født som Brannspiller i 1998, forlater oss. La oss lyse fred over Super-Ray-epoken i SK Brann. Skriv inn din kondolansehilsen. Svar på forrige quiz: Bengt Sæternes, Martin Andresen og Tom Sanne var spillerne på mandagens Brann-lag som har spilt for Viking. Dagens quiz: Hvilke klubber har Kvisvik spilt for?¹⁰⁵

Dette er enda et eksempel på at sportsjournalistikken trekker inn elementer fra blant annet religion. Kondolanse forbinder man i hovedsak med noe man uttrykker til de etterlatte etter at noen har gått bort. Det at Doddo velger å kalle dette innlegget for noe såpass ekstremt som en kondolanseprotokoll, viser til at han føler salget av Kvisvik som et såpass stort tap at han vil sammenligne det med noen som har gått bort ved død.

Etter dette innlegget skjedde det noe spesielt med bloggen. Det ble starten på at bloggen ble mer enn bare en blogg, men også et forum leserne benyttet seg av når de ville komme med beskjeder til andre enn Doddo, eller rett og slett bare dele sine tanker og

---

¹⁰⁵ Andersen, ”Er Kvisvik større enn Kniksen?”

meninger med andre. Denne kondolanseprotokollen fikk hele 286 kommentarer og svar, hvor de fleste kommentarene var takkehilsener til Kvisvik.¹⁰⁶

Jeg visste ikke om det var blitt populært eller ikke, før Raymond Kvisvik sluttet i Brann. Da publiserte jeg en slags kondolanseprotokoll, lyste fred over Kvisvik sin tid i Brann. Den fikk enorm respons. Da skjønte jeg plutselig at det er mange som leser dette her.¹⁰⁷

For å vise hvordan noen av kommenteringen så ut på denne tiden viser jeg til noen eksempler:¹⁰⁸

”Karina” skriver 18. Juni 2005 kl.13:02:

Kjære Raymond. Det eneste ordet som beskriver denne situasjonen er; trist. Jeg synes det er forferdelig trist at du forlater Brann. Men samtidig så skjønner jeg at du har et liv å leve, også utenfor fotballbanen. Det står respekt av deg som fotballspiller og som person. Jeg ønsker deg lykke til i de valgene du tar. Må du alltid ha hjertet i Brann. Bergen kommer til å savne deg og din ”herlig frekke” spillestil sårt.¹⁰⁹

”En skuffet brann fan!” skriver 16. Juni kl. 19:27:

Hei! Hvordan skal brann takle tiden uten deg, vi kriperer!! Du hører hjemme i BERGEN og hos BRANN, du hører like godt hjemme her som i FREDRIKSTAD. Ikke gå, ikke gå, ikke gå.. Vi trenger deg! Du betyr masse for oss! Du har alltid vært kongen på brann, du kommer til å bli husket som det... men bergen er ikke glad for å se deg i en FFK-trøye nor du kommer igjen på stadion, eg LOVER!! BRANN E BEST.¹¹⁰

---

¹⁰⁶ Andersen, ”Kondolanseprotokoll”

¹⁰⁷ Intervju Doddo 21. April 2015

¹⁰⁸ Jeg skriver kommentarene ordrett slik de er publisert i kommentarfeltet, slik at det blir en korrekt fremstilling av kommentarene.

¹⁰⁹ Denne kommentaren finnes i kommentarfeltet på samme side som innlegget ”Kondolanseprotokoll”.

¹¹⁰ Denne kommentaren finnes også i kommentarfeltet på samme side som innlegget ”Kondolanseprotokoll”.

Dette er kun to eksempler av de 286 kommentarene som ble sendt inn til Brannbloggen etter dette innlegget. De viser den gjennomgående tendensen i de resterende kommentarene. Ut fra disse to eksemplene er det spesielt en ting som er viktig å trekke fram, de viser at publikum deler Doddo sitt syn på situasjonen ut fra at de uttrykker en stor misnøye rundt at Kvisvik skal forlate Brann. Dette viser igjen at publikum benytter seg av kommentarfeltet til å dele sine følelser, både med Doddo og andre deltagere. Det er også interessant å se hvordan kommentatorene henvender seg, ved at de henvender seg direkte til Kvisvik. De bruker på mange måter Doddo sin blogg til å gi en beskjed til Kvisvik.

Disse to innleggene skapte ikke bare reaksjoner blant bergenserne, men andre aviser la også merke til oppmerksomheten denne relativt nye fotballbloggen fikk. Da innlegget "Er Kvisvik større en Kniksen" ble publisert svarte Stavanger Aftenblad på sitt nettsted, aftenbladet.no, med å publisere en sak med overskriften "Opptøyer hvis Kvisvik selges", hvor de videre siterer omtrent hele innlegget til Doddo, samtidig som de viser til kommentarer fra leserne på bloggen.¹¹¹

Da kondolanseprotokollen ble publisert gikk aftenposten.no ut med artikkelen "Kvisvik nærmer seg Kurt Nilsen".¹¹² Det viste seg nemlig at bloggen hadde blitt såpass oversvømt i hilsener til Raymond Kvisvik den 14.juni 2005, at det kun var gratulasjonene til Kurt Nilsen da han vant World Idol som overgikk pågangen: "Nettmøter og protokoller er vanlig på bt.no, men sjelden blir interessen og pågangen så stor som når en profilert spiller forlater Brann".¹¹³

6.2 Derfor må Mjelde gå

Den 3.August 2005 publiseres et av de innleggene som har fått flest reaksjoner og kanskje størst følger i etterkant av at det ble publisert. Etter en lang periode med dårlige sportslige resultater hadde Doddo ingen tiltro til daværende hovedtrener for Brann, Mons Ivar Mjelde.

---

¹¹¹ Tomasgard, "Opptøyer hvis Kvisvik selges"

¹¹² Aftenposten er i likhet med Bergens Tidende en del av mediehuset Schibsted, og det kan tenkes at dette er en av årsakene til at slike innlegg blir fanget opp der.

¹¹³ Ellingsen "Kvisvik nærmer seg Kurt Nilsen"

Han publiserte ganske enkelt en liste over grunner til hvorfor Mjelde ikke burde trene laget lengre i et innlegg som han kalte ”Derfor må Mjelde gå”.

6.2.1 Utforming og språk

I motsetning til innlegget om Kvisvik, som startet med et spørsmål i overskriften, blir dette innlegget publisert uten et spørsmål, men heller med en direkte melding: ”Derfor må Mjelde gå”. Det er med andre ord ingen tvil om hva dette innlegget kommer til å handle om.

Innlegget er ikke annet 13 setninger, hvor 11 av de er negative sider ved Mons Ivar Mjelde. I motsetning til innlegget om Raymond Kvisvik er det stort sett bare klare beskjeder og personlige meninger i dette innlegget. ”Han gir ingen tillitt til unge talenter”, ”Han ser aldri andrelaget spille”.¹¹⁴ Dette er to av 11 anklagelser mot Mjelde. Uttalelsene er svært bastante og ordene han bruker, som ”ingen” og ”aldri”, gir ingen slingringsmonn. Det uttrykker en ”dette er fakta”- mentalitet i innlegget. Setningene er også preget av korthet, de er oppramsende og til tider gjentakende. Her kan vi se likhetstrekk ved Kjeldsen sin analyse av uttalelsen til Børge Lillelien. Riktignok er Lilleliens utsagn et ukontrollert utrop etter at Norge slo England, og selv om Doddo sitt innlegg er et skriftlig materiale, kan man likevel se tendenser hos begge som kan være med på å påvirke følelsene hos publikum. Ut fra setningenes utforming kan vi se at de understreker poenget til Doddo. Her kan man for eksempel se på ordet ”han”, hvor publikum allerede hvem det siktes til ut fra overskriften. Doddo starter 7 av 11 setninger med ”han,” med en etterfølgende kommentar på hva han har gjort gale i sin tid som trener. Kjeldsen peker i sin analyse på at gjentakelse er et alminnelig uttrykk for sterk sinnsbevegelse. Måten blogginnlegget er lagt opp på kan gi assosiasjoner til en som er sint. Etter hvert som man kommer lengre ned i innlegget forsterker Doddo denne følelsen med å repetere ord som ”han”. Innlegget bærer et preg av noe som kanskje er blitt til i frustrasjonens øyeblikk, som derfor har resultert i den skrivestilen som vi er vitne til her. Her kan vi trekke en parallell så langt som tilbake til Aristoteles. Som det ble henvist til under delkapitlet retorisk teori, hevdet Aristoteles at publikum alltid vil kunne la seg rive med av det en følelsesmessig engasjert taler sier. Det behøver ikke nødvendigvis å være noe i det taleren sier, men at ved å være følelsesmessig engasjert kan taleren ryste tilhørerne ved å lage støy. Det er på en måte dette Doddo gjør i dette blogginnlegget. Han uttaler seg om en sak ved å gå

---

¹¹⁴ Andersen, ”Derfor må Mjelde gå”

helt ærlig ut med hans meninger og rette alle feil mot Mjelde. Han klarte også med dette innlegget å ryste flere av leserne, rett og slett ved å lage litt støy rundt trenersituasjonen i Brann. Dette vil vi se eksempler på nedenfor.

Selv om hele innlegget er preget av den bestemte meningen til Doddo avslutter han innlegget i datidens kjente stil, nemlig med ”eller hva mener du?”. Han opptrer nok en gang som en slags debattleder hvor han lar leserne få tenke over spørsmålet og kanskje til og med legge igjen en kommentar.¹¹⁵

6.2.2 Reaksjoner

Dette innlegget fikk 370 kommentarer. Det tok mildt sagt fyr i kommentarfeltet denne dagen. Leserne var sinte, enige og skuffet om hverandre. Bergen var på mange måter delt i to etter dette innlegget, og reaksjonene kom fra flere hold. Jeg vil også her vise til noen kommentarer fra innlegget for å gi et bilde av hvilke reaksjoner som kom på dette innlegget.

”Christian 15” skriver 5.August 23:39:¹¹⁶

Det e jo ikkje nødvendig å nevne ordet sparke. Det dummeste doddo kunne si i media e det han har sakt no. Det skaper bare bølger og uro. Brann har vært uheldig med skader, det e vel ikkje mjeldes feil..skjerp deg doddo..fått avsmak av deg....

”Jan” skriver 5. August 08:42:¹¹⁷

Helt enig i alt Doddo skriver! Finnes ikke struktur i Brann laget. Er en eller 2 av de beste ute, kolliderer hele laget.. Se på Start, Hæstad og Borgersen ute, men spillemønsteret og trykket like godt! Mjelde helt handlingslammet på benken. Sats på Per M Høgmo.

---

¹¹⁵ Videre analyse av dette virkemidlet kommer vi tilbake til senere

¹¹⁶ Denne kommentaren finnes på samme side som innlegget ”Derfor må Mjelde gå”

¹¹⁷ Denne kommentaren finnes også på samme side som innlegget ”Derfor må Mjelde gå”

Her ser vi to eksempler som vitner til de splittede reaksjonene som kom etter blogginnlegget ble publisert. Vi ser også et eksempel på et direkte angrep mot Doddo og hans meninger i kommentaren til ”Christian 15”. Kommentaren til ”Jan Tollefsen” viser et eksempel på at Doddo på dette tidspunktet av bloggkarrieren opererer som en debattleder. Han velger for eksempel å komme med forslag til hvem Brann kan satse på som trener istedenfor Mjelde, i tillegg til at han argumenterer for og dermed underbygger det som Doddo allerede har uttrykt i sitt innlegg. Det var ikke forventet at dette skulle skape såpass store reaksjoner, men det endte opp med å bli et innlegg Doddo selv angret på å ha publisert, og et innlegg som gjorde at han lagde en regel til seg selv til senere anledninger:

Jeg angret bittert av flere grunner. For det første ante jeg ikke hvilken kraft det hadde. Det ble nevnt på P4 og jeg fikk enormt med kommentarer. Jeg angrer også fordi det plutselig handlet om meg, og det var ikke meningen. For det andre kunne jeg ikke kritisere Mjelde i etterkant fordi folk visste hva jeg mente. Folk hørte ikke etter uansett om jeg sa at han hadde gjort en god jobb eller ikke. Jeg var stigmatisert og det var min egen feil.¹¹⁸

Etter dette bestemte Doddo seg for at det skulle mye til før han noensinne skulle skrive at noen måtte gå igjen. Han har ikke skrevet det siden.

Innlegget til Doddo skapte uro blant supporterne i Bergen, noe Aftenposten plukket opp. I etterkant av innlegget publiserte de artikkelen ”Bergenserne må stå sammen” hvor de trekker fram Doddo sitt innlegg. Inn har de hentet TV2-sportsanker Davy Wathne som kritiserer Brannsupporterne for at de vil sparke treneren. Doddo har åpenbart også klart å tirre fram irritasjon hos sportankeren når han uttaler; ”Nå må bergenserne stå sammen. Brann må kunne ta ett poeng på tre kamper uten at bergenserne roper etter giljotinen. Og hvem f... er Doddo?”¹¹⁹

Dagen etter, 4. August, publiserte Doddo et nytt innlegg på bloggen: ”Må Mjelde gå? (del 2)”. I dette innlegget forsvarer Doddo uttalelsene han kom med i innlegget om at Mjelde skulle gå. Han argumenterer for hvorfor han skrev innlegget, men han beklager seg til en viss grad også. Han starter for eksempel innlegget med: ”Innlegget mitt i går ble skrevet etter nok en begredelig kamp. Jeg var oppgitt og frustrert”.¹²⁰ Han beskriver også reaksjonene som kom

---

¹¹⁸ Intervju Doddo 21. April 2015

¹¹⁹ Aftenposten.no, ”Bergenserne må stå sammen”

¹²⁰ Andersen, ”Må Mjelde gå?(del 2)”

som følge av dette innlegget, og forklarer for leserne at han er innforstått med at det var ulike reaksjoner på innlegget og at det i enkelte kretser ikke var like populært. Han påpeker også at det har skjedd positive ting under Mjelde som trener, men at ikke alt det positive skyldes han som trener, men at den nye økonomiske situasjonen til Brann som startet i 2003 som følge av sponsorer, har største delen av æren for det som har skjedd.

6.3 Bli frisk, Carl-Erik!

Den 25 september 2011 holdt fotball Norge pusten. Branns midtbanespiller Carl-Erik Torp falt om på banen under bortekampen mot Sogndal. Årsaken var hjertestans. Den tragiske hendelsen spredte seg raskt i nyhetsbildet med oppdateringer om hvordan det stod til med spilleren, som måtte fraktes i luftambulans til Haukeland sykehus i Bergen. Samme kveld publiserte Doddo et innlegg dedikert til Torp. Et innlegg som på mange måter var annerledes enn innlegg han hadde skrevet tidligere. Et innlegg som skulle vise seg å få enormt med respons.

6.3.1 Utforming og språk

Innlegget legger naturlig nok mye vekt på følelser. Doddo legger fotballen til side og omtaler fotballen som uviktig i den store sammenhengen. Det reflekteres over fotballens betydning, og omstendighetene rundt slike hendelser. Det refereres blant annet til da Dagfinn Enerly ble lam etter en nakkeskade i 2005. Vedrørende Torp skriver han som følger: ”Da du segnet om på gressmatten, forstod vi med en gang at dette var alvorlig, og med ett betydde ikke poengene eller tabellsituasjonen noe som helst”.¹²¹

Siste halvdel av innlegget rettes direkte mot Torp og hans betydning for Brann, ikke bare som fotballspiller, men også hans personlige kvaliteter blir nevnt: ”I tillegg har du vist deg å være en strålende fyr med glimt i øyet, og med en unik omsorg for både spillere og supportere”. Avslutningsvis henvises det til innlegget i seg selv og kommentarer på innlegget, som Torp kan lese når han blir bedre. Her oppfordrer på mange måter Doddo leserne til å legge igjen en kommentar. Dette innlegget er ikke kjent for hva Doddo skrev, for det var i

---

¹²¹ Andersen, ”Bli frisk, Carl-Erik!”

grunn verken et langt, eller et spesielt innlegg selv om det var en verdig hilsen til Torp. Det som imidlertid gjorde innlegget spesielt i ettertid er reaksjonene som kom, og ikke minst hva innlegget ble brukt til. Ut fra hvordan innlegget er blitt lagt opp ser vi at Doddo på mange måter oppretter et fellesskap. Han deler frykten og tristheten han selv føler med leserne. Særlig referenassen til Dagfinn Enerly legger et ekstra ”press” over innlegget fordi utfallet av Enerly sin situasjon var at han ble lam. Hvordan kan det da ha seg at leserne benyttet seg av dette innlegget som en måte å komme i kontakt med Torp på? Det handler mye om troverdighet. Leserene er trygge på hva Doddo føler og flere gjenkjenner nok disse følelsene hos seg selv, som vi har sett eksempler på i retorisk teori. På grunnlag av hva som blir sagt og hvilke ord Doddo velger i denne sammenhengen konstruerer han sin egen troverdighet.

6.3.2 Reaksjoner

Dette innlegget har til nå vært et av de mest leste innleggene på bloggen. Det ble også det mest leste av alle sportsrelaterte innlegg på bt.no den dagen det ble publisert. Blogginnlegget ble publisert første gang i 2011, men oppdatert i 2013.¹²² Det er oppdateringen fra 2013 som er publisert fra brannbloggen til aftenposten.no som refereres til i denne oppgaven, ettersom at dette er den eneste versjonen av innlegget som er tilgjengelig på nettet i dag. Likevel vet vi at da innlegget først ble publisert i 2011 passerte det 18.300 sidevisninger.¹²³

Blogginnlegget utmerket seg på en spesiell måte i forhold til hva bloggen og tidligere innlegg hadde gjort. Det var i hvert fall med dette innlegget man fikk et klart inntrykk av hvilken funksjon bloggen hadde, og hva som skiller den fra andre blogger: den fanger opp følelser. Det var ikke blitt skrevet eller formidlet noe spesielt via dette innlegget, det var ikke på grunn av det rent skriftlige at det utmerket seg. Leserene, brannsupporterne og andre fotballinteresserte, eller bare de med medlidenhet for Torp, benyttet seg av bloggen og dette innlegget som et forum hvor de kunne uttrykke sine følelser og formidle en hilsen til Carl-Erik Torp. Det ble et naturlig samlingspunkt for folk underveis i denne hendelsen som påvirket mennesker følelsesmessig. Doddo sier selv: ”Reaksjonene på dette innlegget viser på mange måter hva det viktigste og hva den største styrken til bloggen er, nemlig at den fanger

---

¹²² På grunn av at innlegget ikke finnes i sin originalform har det ikke vært mulig å spore opp kommentarer på innlegget.

¹²³ Mail fra Tove B. Knutsen. Dette er som nevnt det eneste innlegget det er mulig å finne lesertall på.

opp følelser”.¹²⁴ En av årsakene til at bloggen hadde denne effekten kan være at gjennom det Doddo skriver, føler leserne et samhold med ham på en annen måte enn hva de gjør med andre sportsjournalister som forklarer rundt denne hendelsen. Doddo tar med dette innlegget og løfter sakens kjerne over til noe som står sterkere enn det rent fotballfaglige, nemlig det følelsesmessige aspektet. Vi så lignende tendenser på dette i innlegget ”Er Kvisvik større enn Kniksen”.

6.4 Bedriften Brann er en arrogant bølge som ikke lytter til andre.

For å kunne gi et noenlunde korrekt bilde av utviklingen som har vært på bloggen fra 2005 til 2015 er det en forutsetning at man ser på hvordan innleggene blir formet og formulert i dag i motsetning til for ti år siden. Som et eksempel på et innlegg av nyere dato falt valget på innlegget ”Bedriften Brann er en arrogant bølge som ikke lytter til andre”. Det ble publisert den 5.mars i år, som en reaksjon på det mye omtalte årsmøtet i Brann i år. Dette var en viktig hendelse i 2015 for Brann og for de som følger klubben. Det skapte mange reaksjoner, og fikk mye oppmerksomhet både fra den bergenske- og den nasjonale pressen.

6.4.1 Utforming og språk

Det mest åpenbare, som allerede vises i overskriften, er at dette innlegget har hovedvekt på personlige meninger og direkte uttalelser. Det har vært innslag av dette i innlegg som har vært analysert tidligere i oppgaven, men gjerne ikke i like brutal grad som kommer fram i dette. Det er viktig å påpeke at dette er ett eksempel på nyere innlegg, men det viser til tendenser som går igjen i formuleringsmåten til Doddo. Det brukes elementer som blant annet sarkasme og negativt ladde ord: ”(...) Klubben har i langt større grad, tatt sine supportere – de som de lever av – langt mer på alvor. Det er ikke bare sponsorer, næringslivsfolk og annen fiff som blir møtt med respekt”.¹²⁵ Her vises det til en direkte poengtering av Doddo sin mening om at supporterne er de viktigste i det store bildet; ”de som de lever av”. Samtidig blir de som sitter høyere i systemet og som gjerne til syvende og sist har den største innflytelsen omtalt som

---

¹²⁴ Doddo intervju 21.April 2015

¹²⁵ Andersen, ”Bedriften Brann er en arrogant bølge som ikke lytter til andre”

”sponsorer, næringslivsfolk og annen fiff”. Man kan til en viss grad tolke dette som en klasseinndeling, hvor de som står høyest økonomisk her blir satt under supporterne. Det kan tolkes som at Doddo tar et parti og setter seg selv i samme posisjon som supporterne, og tar avstand fra de andre: ”Endringen har først og fremst skjedd fordi dedikerte supportere har krevd innflytelse. Årene da de bare godtok at de var aller nederst i Brann-hierarki, er for lengst forbi”.¹²⁶

Kort oppsummert er det klart og tydelig hvilke tanker og refleksjoner Doddo gjorde seg rundt det som foregikk på årsmøtet, ved at han lister opp eksempler på dette. Han går også direkte ut mot spesifikke personer som var involvert i konfliktene på årsmøtet som Kjell Tennfjord og Åshild Samnøy, som begge var kandidater til å bli medlem av styret.¹²⁷

Innlegget er preget av frustrasjon, sinne og oppgitthet. Dette ser man ved første øyekast, men om man leser innlegget nøyere blir det mer og mer klart hvor Doddo stiller seg i denne konflikten. Han avslutter innlegget like brutalt og direkte som han startet det: ”Det hele er en forbannet tragedie”.¹²⁸ Innlegget avsluttes ikke med et spørsmål som det gjorde i flertall av tidligere innlegg. På hvilken måte kan slike innlegg treffe en nerve hos publikum? Her kan vi legge merke til spesielt to ting. For det første er ordbruken sterkt preget av den sinnstilstanden Doddo befinner seg i, altså at han er skuffet, sint og oppgitt over hva som har foregått på årsmøtet. Doddo er i en situasjon hvor han selv er grepet av de følelsene som han selv uttrykker gjennom blogginnlegget. I følge retorisk teori mente Cicero at for å kunne formidle et budskap til publikum, bør man selv være preget av følelsene for å kunne fremkalle lignende følelser hos publikum.

6.4.2 Reaksjoner

Dette innlegget fikk kun 16 kommentarer, men dette er mer enn det gjennomsnittlige antallet på nyere innlegg. Dette er likevel utfyllende og lange kommentarer som skaper en diskusjon i kommentarfeltet. En av årsakene til laber kommentering på nyere innlegg kan være at det er så mange som deltar på liveoppdateringene under kamper og uttrykker sine meninger der, og at de gjerne ikke lengre har det samme behovet som før. Det som preger kommentarene i dette innlegget er at de ligner mer på egne innlegg enn kommentarer. Det vil si at det som

---

¹²⁶ Andersen, ”Bedriften Brann er en arrogant bølle som ikke hører på andre”

¹²⁷ Andersen, ”Bedriften Brann er en arrogant bølle som ikke hører på andre”

¹²⁸ Andersen, ”Bedriften Brann er en arrogant bølle som ikke hører på andre”

kommenteres består av mye mer tekst enn det som var tendensen i kommentarfeltet i tidligere år, og at det som blir skrevet i høyere grad underbygges av argumenterer. Hovedårsaken til dette kan tenkes å være endringen i kommentarfeltet ved at man nå må logge seg inn via Facebook for å kunne kommentere på bloggen. Det kan tenkes at de som kommenterer i større grad tenker over hva de skriver fordi kommentaren blir publisert under deres fulle navn.

”Deltager” skriver 5.mars kl.13:07:¹²⁹

Valgkomiteen lyttet rett og slett ikke nok til medlemmenes ønsker. Hvordan kunne de la være?" - Her skuffer du Doddo. Hvis det er slik at det er medlemmenes ønsker som gjelder, er det vel ingen vits med men valgkomité? Komitéen er gitt i oppdrag å forslå det styre den best mener kan ivareta klubbens interesser. Her har komitéen tatt sitt oppdrag på alvor og vist integritet. Det samme har de som trakk seg. Egentlig burde valgkomitéen også trukket seg, hvis ikke allerede gjort. Benkeforslag er en mistillit til komitéens vurdering.¹³⁰

Denne kommentardeltageren motargumenterer Doddo, men uten å gå til angrep verken på det som ble skrevet i blogginnlegget eller på Doddo som person. Her ser vi en klar forskjell fra tidligere innlegg.

6.5 En kortfattet oppsummering av innleggene

Selv om dette kun er et utvalg av en lang rekke innlegg, kan man med grunnlag i disse fire innleggene se eksempler på en endringskurve i både utforming og språk, så vel som reaksjoner. I startfasen av bloggen var innleggene relativt korte. De bestod heller ikke av de helt store meningene fra Doddo sin side. Innleggene inneholdt mer spørsmål rettet mot leserne, noen ganger retoriske spørsmål. Dette så vi eksempler på i innlegget om Raymond Kvisvik. Bloggeren fungerte mer som en debattleder i tidligere innlegg, hvor for eksempel hvert innlegg ble avrundet med et spørsmål til leserne.¹³¹

---

¹²⁹ Jeg velger å ikke skrive navnet på vedkommende selv om dette er tilgjengelig. Dette med hensyn til personen, og fordi navnet er urelevant i denne sammenheng.

¹³⁰ Denne kommentaren finnes på samme side som innlegget ”Bedriften Brann er en arrogant bølge som ikke hører på andre”

¹³¹ Intervju Doddo 21.April 2015

Det har vært eksempler på tidlige innlegg som også har uttrykt klare meninger, som for eksempel innlegget om at Mjelde må gå. Men selv om det er klart for leseren hva Doddo mener, så er ikke meningene på langt nær så brutale som vi har sett eksempel på ved senere innlegg. I tillegg følte skribenten for å skrive et forklaringsinnlegg i etterkant av det innlegget, på grunn av alle reaksjonene som kom i forbindelse med publikasjonen.

Vi har også sett en utvikling i det følelsesmessige perspektivet. Det hadde vært tendenser til dette når Raymond Kvisvik innlegget ble publisert, men dette var med et rent fotballperspektiv. Det var først når innlegget om Carl-Erik Torp kom at man så hva bloggen gjerne betyr for leserne når de benyttet seg av bloggen som et forum hvor de kunne komme med sine hilsener til Torp mens han lå i sykesengen.

I de nyere innleggene ser man en mye mer selvsikker skribent bak bloggen. Meningene er klare, og språket er til tider både brutalt og hardt. Dette viser tegn på en skribent som har vokst sammen med bloggen, som har utviklet seg og som har fått en større og viktigere posisjon i den sportslige redaksjonen i Bergens Tidende. Det er også tydelig at både bloggen og Doddo har fått en økt respekt og posisjon ikke bare lokalt, men også nasjonalt.¹³²

---

¹³² Dette kommer vi tilbake til i drøftingsdelen.

7 Brannbloggen

7.1 Utviklingen

Dersom man ser på det rent skriftlige innholdet i blogginnleggene kan man se endringer i hvordan bloggen har utviklet seg gjennom de siste ti årene. Det første jeg vil trekke fram er de personlige meningene som har kommet sterkere fram i nyere tid enn sammenlignet med eldre blogginnlegg. I startfasen var det ikke ofte Doddo skrev sin egen mening, selv om det forekom av og til som det har blitt eksemplifisert i analysedelen av denne oppgaven. Han var på mange måter mildere i uttrykket. Likevel var det mange av leserne som oppfattet det som at han ga tungt uttrykk for sin egen mening, selv om han selv ikke mente det han skrev på den måten som det gjerne ble oppfattet. Doddo selv forklarer det som at ”Det er litt sånn at med en gang noen andre enn deg selv uttaler seg om Brann, så får du piggene ute”.¹³³ Det kan vel også ses på som en naturlig del av det å være engasjert i samme fotballklubb, at man gjerne er kritiske til hva andre mener og sier, særlig om det går i mot det man selv mener er riktig.

Selv oppfattet Doddo seg mer som en debattleder enn blogger i starten, hvor han for eksempel stilte spørsmål i overskriften eller på slutten av et innlegg, som vi så eksempler på i blant annet innlegget *Er Kvisvik større en Kniksen?*. På denne tiden, rundt 2005, stilte han nesten alltid et spørsmål i overskriften. For rundt fire år siden fikk Doddo en henvendelse fra en kollega i Aftenposten som rådet han til å slutte med spørsmålene i overskriften og heller skrive sin egen mening. Dette fikk Doddo selv til å innse at han sakte men sikkert hadde begynt å legge mer av sin egen mening i arbeidet, og at han var blitt mer modig skriftlig enn tidligere. Etter dette slutten han nesten helt og holdent med spørsmål i overskriften og gikk bort fra å være en debattleder til å bli en meningsbærer.¹³⁴

Som vi har sett eksempler på i analysedelen har Doddo til tider en tendens til å være svært ærlig, og noen ganger brutal når han uttaler seg om noe. Hittil har han fått publisert omtrent absolutt alt han har skrevet, men det har vært noen få episoder hvor han har måttet fjerne noe han har skrevet. Det er nok mange som husker episoden 8. August 2009, da Odd Grenlands spiss Péter Kovács scoret mål mot Brann mens Branns daværende keeper, Håkon Opdal lå nede med skade. Like etter kampslutt kom innlegget hvor en tydelig frustrert Doddo uttrykte

---

¹³³ Intervju Doddo 21. April 2015.

¹³⁴ Intervju Doddo 21. April 2015.

sin mening om kveldens hendelse.¹³⁵ Det var i dette innlegget Doddo måtte fjerne et av utsagnene sine. ” Når Kovacs scoret sitt mål mot Oppdal, da skrev jeg ’rotten Fagermo’, det ble fjernet”.¹³⁶

En av de mest merkbare forskjellene fra 2005 til i dag er hvordan Doddo mer og mer har blitt akseptert som en del av sportsredaksjonen, ikke bare i Bergens Tidende, men også blant andre sportsjournalister i Norge. I starten var sportsredaksjonen skeptiske til at det skulle være en annen stemme som skulle skrive under Bergens Tidenes merkevare. Det ble innført en annen type nyhetsstoff rundt Brann enn tidligere, og det syntes redaksjonen var vanskelig å akseptere. Nå har Doddo funnet sin plass i den sportslige redaksjonen, og brukes flittig som en del av ”verktøykassen”. Brann spilte en av de siste kampene i 2015-sesongen borte mot Nest-Sotra. Fanghol forteller at det før kampen kom inn en direkte melding fra sportsjournalistene som var tilstede på Sotra, om at man det nå måtte publiseres en sak om ”Doddo-live”, slik at folk skal kunne trekkes mot live-oppdateringen før kampstart. Fanghol trekker dette frem som et klart eksempel på at Doddo nå er blitt en del av utstyret og er noe av det viktigste rundt dekningen av kampene til Brann.¹³⁷ Doddo har med andre ord fått en viktig posisjon i fotball Norge, og har som et resultat av bloggsuksess også utviklet sin egen profil. Han har fått holdt navnet sitt varmt, spesielt i Bergen. Før bloggen var han mest kjent innenfor musikkens verden, mens nå kjenner nok flest ham gjennom Brannbloggen. Det at Doddo har fått en større aksept i den sportslige redaksjonen til Bergens Tidende er et eksempel på tendenser man kan se i mediebildet generelt. Vi ser stadige eksempler på medier som henter inn ekspertkommentatorer og lignende, som går utenfor deres egne redaksjon. Det er ikke lenger slik at det kun er de som arbeider innenfor en redaksjon som blir brukt til å formidle for eksempel sport, det blir stadig mer benyttet å bruke andre utenfor redaksjonen og som kanskje har en litt annen karakter og vinkling.

Bloggen har også utviklet seg i forhold til det administrative. I starten var det Doddo selv som administrerte bloggen, mens det nå er andre som styrer publiseringsprosessen, noe som blant annet har ført til at Doddo ikke lenger styrer hva som blir overskriften til innleggene hans. Han har på en måte mistet litt makt over sitt eget produkt.¹³⁸

Det har også skjedd en endring i mediebildet og blant publikum. I dag eksisterer det utallige kanaler og muligheter for å se fotball, at den vanlige fotballsupporter tilegner seg

---

¹³⁵ Blogginlegget kan leses på: <http://blogg.bt.no/doddo/2009/08/08/en-skandale/>

¹³⁶ Dag-Eilev Akkerhaugen Fagermo har trent Odd Grenland siden 2008-sesongen.

¹³⁷ Intervju Fanghol 5. November 2015

¹³⁸ Intervju Doddo 21. April 2015

fotballkunnskap som det den ”vanlige” fotballeksperten forklarer. Interessen til publikum har utviklet seg til at det ikke er like interessant hva en fotballekspert forklarer, fordi man sitter på mye av kunnskapen selv, fordi man har sett hva som har skjedd selv.

7.2 Møtet med nett-trollene

Da bloggen startet var all kommentering på innleggene anonymt, noe som gjorde at leserne kunne skrive akkurat det de ville uten at det kunne spores tilbake til dem. Dette hadde med å gjøre at det i 2005 enda ikke var utviklet en god kommenteringsfunksjon, og hvor Facebook enda kun var i etableringsfasen i Norge. På denne måten ble Brannbloggen et offer for nett-trollene hvor Doddo selv kommenterer: ”Jeg tenker på meg selv som den første som kom i kontakt med nett-trollene, før det begrepet oppstod”.¹³⁹ Det at man kunne kommentere anonymt gjorde at debatten på bloggen i stor grad ble preget av dette. Det kunne komme enormt med kommentarer og meldinger som reaksjoner på innlegg, og de fleste gikk på at de hatet Doddo, fremfor at de hatet hva som faktisk stod skrevet i innlegget.¹⁴⁰ Tor Arne Fanghol bekrefter at det kom mange stygge kommentarer i startfasen av bloggens eksistens, men at det ble jobbet mye med modereringen av kommentarene. I startfasen måtte Bergens Tidende fjerne hele kommentarsystemet for en periode, fordi det kom såpass mange støtende kommentarer, og hvor Fanghol selv mente at det ble for belastende for Doddo å lese de verste kommentarene på det tidspunktet. Bergens Tidende tok etter hvert i bruk et selskap i Sverige som tilbødte moderering, som skulle vise seg å fungere svært godt. Selv om Doddo selv ikke modererte særlig mye selv på den tiden, hadde han alltid tilgang slik at han kunne se de kommentarene som kom inn.¹⁴¹ Synnøve Eide refererte til Viviane Serfaty sine tanker om at man som blogger er beskyttet bak en skjerm og kan føle seg trygg til å skrive det man ønsker.¹⁴² I tilfellet med Doddo stemmer ikke dette. Dette har med å gjøre at Doddo er en offentlig person, og dermed uansett står i fare for å bli gjenkjent av publikum. Dette faktumet kan være en mulig forklaring på hvorfor han var forsiktig med å uttrykke sine egne meninger i starten av bloggen. Samtidig som det indikerer at han har blitt mer vågal med årene fordi han nå tørr å uttale seg om det han mener, til tross for at dette kan skape negative reaksjoner.

---

¹³⁹ Intervju Doddo 21. April 2015

¹⁴⁰ Intervju Doddo 21. April 2015

¹⁴¹ Intervju Fanghol 5. November 2015

I dag kan ikke debatt deltakerne lengre være anonyme, fordi kommenteringssystemet går gjennom Facebook. Dette har vært med på å endre to ting ved bloggen; for det første har det endret hvilken type kommentarer som kommer inn. Hoved andelen av kommentarer er ikke hat-baserte. For det andre har antall mennesker som skriver inn til bloggen dalt enormt. En mulig forklaring på dette er at Brannbloggen tidligere stort sett var det eneste stedet du kunne få uttrykke meningen din på bt.no, mens nå kan man etterlate seg kommentarer under hver eneste artikkel. Doddo selv mener at:

Jeg var unik, men det er jeg ikke lengre. Jeg er ikke lenger et forum for debatt, eller for å uttrykke meninger, på samme måte som det var tidligere. Dette har med å gjøre at det er så mange andre kanaler man kan få gjort det på nå.¹⁴³

7.3 Prøveprosjektet

Bloggeventyret startet ved at Tor Arne Fanghol hadde et ønske om å få opp engasjementet til publikum. Han hadde sett eksempler på at det var en del amerikanske nettsted som praktiserte blogg, men i en mer nyhetsbloggform. Det fantes på dette tidspunktet nesten ingen private blogger, men heller en ny journalistisk form. Bergens Tidende var stadig på jakt etter former for journalistikk som kunne utløse kommunikasjon med leserne, i større grad enn det nyhetsartikler kunne. Samtidig hadde (og for så vidt fremdeles har) et seriøst image, og de hadde behov for noe som var litt løsere og som skilte seg ut fra det vanlige nyhetsstoffet de hadde. I starten var det en ren kommersiell tanke rundt å starte en blogg for å øke tiden publikum var inne på bt.no. Det var ikke en langsiktig plan om at bloggen skulle være en del av bt.no fremover, men de ønsket å sikre seg det brennende engasjementet for Brann: ”Det brennende engasjementet for Brann skulle være på bt.no, det skulle vi eie. Så det var egentlig det som var tanken bak til og begynne med”.¹⁴⁴

Når tankene om å opprette en Brannblogg startet var Brann.no allerede relativt hyppige på å publisere nyheter rundt klubben.¹⁴⁵ Medieavdelingen til Brann var svært aktiv, og de publiserte blant annet intervjuer med blant annet Brannspillerne på nettsiden deres.

---

¹⁴³ Intervju Doddo 21. April 2015

¹⁴⁴ Intervju Fanghol 5. November 2015

¹⁴⁵ Brann.no er Sportsklubben Brann sitt offisielle nettsted.

Brann.no var mer aktive den gang enn det de er i dag, og det kan nok være et resultat av oppblomstringen av andre nyhetskanaler rundt klubben, som for eksempel Brannbloggen på bt.no. Det var en kort prosjektperiode før første blogginnlegg ble publisert i 2005.

Jeg var fantastisk fornøyd med at det tok såpass kort tid fra idéfasen til det første blogginnlegget var på luften. Jeg husker at vi hadde besøk fra de andre regionsavisene her på huset den dagen, ettersom vi samarbeider ganske mye. Da var jeg stolt over å kunne slå i bordet og si at vi hadde startet en Brannblogg.¹⁴⁶

Like etter at Bergens Tidende lanserte sin Brannblogg var det flere andre nettaviser som kom på banen. VG var en av de første som prøvde på noe av det samme, men uten at det kunne sammenlignes med den suksessen Bergens Tidende hadde opplevd på kort tid. Engasjementet rundt Brannbloggen var stort og trafikken på nettsiden var bra allerede fra et tidlig stadium. En grunnleggende årsak til at trafikken var såpass stor i startfasen hadde nok en del med hvilken posisjon Brann var i på det tidspunktet. Brann hadde vært i det øverste sjiktet av den norske Eliteserien i noen år, og tok gull i 2007, to år etter Brannbloggen startet. Det var en perfekt tid for Doddo som blogger, nettopp fordi det var oppgangstid i Brann rent sportslig, samtidig som at det var mye konflikter innad i laget. Dette gjaldt særlig mellom daværende trener Mons Ivar Mjelde og daværende kaptein på laget Martin Andresen. Brann var i en situasjon som gjorde at det til stadighet var nye temaer å skrive om for Doddo.¹⁴⁷ Fanghol hevder at dersom ikke Bergens Tidende hadde skapt Brannbloggen, så hadde garantert noen andre tatt den posisjonen:

En eller annen nøkkelperson hadde nok blitt navnet rundt det engasjementet som er i Bergen. Det engasjementet som er rundt Brann, det måtte få en kanal, og dersom ikke vi hadde skapt et sted hvor folk kunne få diskutere rundt Brann, så hadde noen andre skapt det. Det er jeg helt overbevist om.¹⁴⁸

---

¹⁴⁶ Intervju Fanghol 5. November 2015

¹⁴⁷ Intervju Doddo 21. April 2015

¹⁴⁸ Intervju Fanghol 5. November 2015

7.4 Suksessoppskriften

I dette delkapitlet vil jeg ta for meg noen av de faktorene som jeg mener kan ha vært en del av suksessoppskriften til Brannbloggen. Jeg vil vise til informasjon jeg har fått gjennom intervjuene som har blitt gjennomført, samtidig som jeg vil reflektere over de funnene jeg selv har gjort i denne prosessen.

Riktig kandidat

Det sier seg kanskje selv at det er viktig å riktig kandidat når man skal starte et nytt fenomen. Det handler ikke bare om hva som blir skrevet på en blogg, men også i aller høyeste grad hvem som faktisk skriver dette. Det er sentralt at den som blogger skaper en interesse hos de som leser, ikke bare på grunn av det skriftlige, men også på grunn av hvilke karaktertrekk bloggeren selv har. Det gjelder med andre ord å finne den perfekte ”miksen”, og i dette tilfellet handlet det om det fotballfaglige og en kjent person.

Du må selvfølgelig ha noen som kommuniserer med dette publikumet på en måte som at de synes det er verdt å bruke tid på. Fotball er underholdning, det er det som er faget. Det fotballfaglige måtte man ha noenlunde på plass, men så må man ha en eller annen temmelig kjent person. Det er den miksen der som er viktig. Hvis du ikke har den, så blir det bare et sånt sted som noen få gidder å bruke tid på.¹⁴⁹

I prosessen med å finne riktig person for jobben var det andre kandidater i bildet. På den tiden hadde ikke Bergens Tidende særlig erfaring med å skulle bygge en ny profil og visste ikke helt hvordan de skulle bygge noe som kunne ha potensiale til å bli stort. Selv om de kanskje var det største merkevarenavnet i Bergen, manglet de erfaring med det å skulle skape noe nytt. De hadde tidlig gjort det klart at de måtte ha en kjendis, i hvert fall en bergenserne hadde kjennskap til fra før. Det ble dermed først naturlig å se på tidlige fotballspillere. Men listen av kriterier var lengre enn bare kjendisstatus, og det tok ikke lang tid før listen snevret seg inn og Doddo ble det naturlig svaret.¹⁵⁰

---

¹⁴⁹ Intervju Fanghol 5. November 2015

¹⁵⁰ Intervju Fanghol 5. November 2015

Engasjement og ”Stayerevne”

Fotball handler om engasjement, og dersom man skal få andre til å lytte til hva du uttrykker rundt fotballen er det nesten avgjørende at du selv har en interesse for det du skriver. Selv har Doddo vært Brannsupporter omtrent hele sitt liv, og bryr seg mye om klubben. Før han ble Brannblogger hadde han tidligere skrevet artikler som omhandlet Brann for Bergens Tidende. Nyhetsstoffet om Brann har også alltid vært det første han leste i en avis. Doddo påpeker at han byr på seg selv gjennom bloggen, og mener at dette har vært avgjørende for suksessen: ”Nå kommer jeg fra bøkene og musikken sin verden, og alt handler om å by på seg selv. Du når ikke ut med budskapet hvis ikke”.¹⁵¹

Det er et velkjent fenomen at et medium som ikke oppdateres jevnlig vil kunne ende opp med å bli ubetydelig og at interessen blant publikum risikerer å dø ut. Man må med andre ord være dedikert til det arbeidet man driver med, særlig i nyhetsbildet, og enda mer viktig i en blogg i og med at et av bloggens kriterier er at den oppdateres jevnlig.

Jeg følte at det var veldig opp til meg. BT sa at om du skriver én eller fem ganger i uken bryr vi oss ikke om. Bare at du gjør det jevnlig. Men jeg tenkte for meg selv at jeg vil skrive mye, og jeg vil skrive ofte for et nettsted som ikke oppdateres ofte, det dør. Jeg skulle aldri ta pause, det var målet mitt. Ikke ferier, ingenting.¹⁵²

I begynnelsen oppdaterte Doddo Brannbloggen ekstremt ofte. Noen uker oppdaterte han gjerne fem dager i uken. Han ofret veldig mye, og oppdaterte bloggen som han hadde lovet til og med når han var på ferie med familien. Han brukte mye tid til å tenke på bloggen og hva det neste innlegget skulle være, og etter hvert fant han en brukbar form på hvor ofte han skulle oppdatere.¹⁵³

---

¹⁵¹ Intervju Doddo 21.April 2015

¹⁵² Intervju Doddo 21.April 2015

¹⁵³ Intervju Fanghol 21.April 2015

Fra blogg til mediefigur

Brannbloggen har hatt en stor suksess og Doddo har utviklet seg sammen med denne suksessen. Fra i hovedsak å være Brannblogger har han utviklet seg videre til andre oppgaver i sportsredaksjonen i Bergens Tidende. Vi har allerede vært inne på hans opptredener i ”Ballspark” og podcasten på bt.no. Men noe av det viktigste er rollen som live-oppdaterer under Brannkampene. Denne har blitt stadig mer populær og er i hovedsak den kanalen flest følger når det er Brannkamp, på tross av at den tekniske live-dekningen til Bergens Tidende har vært noe nedprioritert. Det har vist seg at selv om live-dekningen av fotballkamper fra et teknisk perspektiv, har vært dårligere enn A-media sin, så følger publikum med på Doddo. Gjennom live-oppdateringen får publikum hyppige oppdateringer i hendelsesforløpet under fotballkampen, samtidig som de får en direkte kontakt med Doddo, og kan kommunisere med han underveis i kampen. Målet med live-oppdateringene er at de skal omhandle følelsene rundt det som skjer på banen, istedenfor en ren faktabasert oppdatering. Dette handler mye om den nye medievirkeligheten ved at man benytter seg av flere medier samtidig. Man sitter gjerne og ser på fotballkamp på TV-skjermen, samtidig som man følger med på ulike chat-forum eller sosiale medier for at man kan kunne kommunisere med andre som følger med på samme fotballkamp som deg selv. Gjennom denne live-funksjonen har Bergens Tidende på mange måter fanget opp de nye medievanene og gjort grep i forhold til det.

Dette stemmer overens med Steensen sine tanker om at publikums deltakelse blomstrer i live-chat og nettbaserte forum.

Multimedial påvirkning

Brannbloggen er en del av bt.no, og hver gang det publiseres et nytt innlegg på bloggen blir dette utlyst på framsiden til nettavisen. Måten dette gjøres på er å ha med enten overskriften til det gitte innlegget, eller hovedessensen i innlegget. I tillegg til dette er det en annen viktig faktor som preger forsiden, nemlig et bilde av Doddo i den sinnsstemningen han gir uttrykk for gjennom det han har publisert den dagen. Dette var et tiltak som Bergens Tidende satte i gang allerede i startfasen av bloggen. De sendte Doddo til et fotostudio og fikk tatt ulike bilder av ham og hans ulike sinnsstemninger. På denne måten ville Doddo ha tilgang til et

album hvor han kunne velge et bilde som passet med det uttrykket han forsøkte å gi gjennom det skriftlige materialet.¹⁵⁴

Figur 1: Her uttrykker Doddo noe som kan minne oss om frustrasjon og/eller oppgitthet

Figur 2: Mens han her uttrykker fornøydhet eller en "yes"-bevegelse

Bilder og multimedia er blitt mer og mer vanlige verktøy som bloggere benytter seg av. Dette viser blant annet Eide til i sin masteroppgave. Larzon og Helling fant i sin forskning at bilder er tilstede på sportsblogger, men at det derimot ikke er en sentral del av bloggen. For Brannbloggen sin del vil jeg si at det er en relativt sentral del ettersom at bildene blir brukt for å bevisst uttrykke et budskap. Det er med andre ord ikke tilfeldig hvilke bilder som blir valgt, og bildene blir brukt for å ha en effekt. Man vet allerede hvilken sinnstemning Doddo er i før

---

¹⁵⁴ Intervju Fanghol 5. November 2015

man velger å klikke seg videre inn på blogginnlegget. Dette kan relateres til retorikken hvor bildene anses å kunne påvirke på samme måte som ord, ved at de vekker følelser og skaper troverdighet. Bildene kan påvirke fordi de viser nøyaktig de uttrykk vi kjenner når mennesker er i ulike sinnstilstander som for eksempel glade eller sinte. Uten at jeg kan uttale meg om disse bildene faktisk har en effekt, vil jeg likevel tro at de har det. Noe av det som underbygger mine tanker rundt dette er at bloggen til Hans Petter Jørgensen i Stavanger Aftenblad, som jeg viste til i kapittel 2, benytter liknende bilder av seg selv til sine blogginnlegg. I og med at Stavanger Aftenblad er eid av samme mediehus som Bergens Tidende, Schibsted, og vi allerede vet at Bergens Tidende var først ute med fotballblogg, kan det tenkes at man har sett at bildene har fungert godt på utformingen av bloggen i Bergen, og dermed videreført dette til bloggen i Stavanger. Det er også mulig at Schibsted rett og slett ønsker en liknende utforming hos de to bloggene, nettopp fordi de er under samme mediehus, men dette vil jeg ikke spekulere mer i.

8. Konklusjon

I dette kapitlet vil jeg vise til mine funn i dette arbeidet, samt reflektere over de tendensene jeg har kommet fram til. Før jeg går nærmere inn på dette vil jeg gå igjennom problemstillingene jeg stilte i begynnelsen av denne oppgaven:

1. Hva lå til grunn da bloggen ble etablert for 10 år siden, og hvorfor ble det satset på et såpass ukjent og nytt medium?
2. Hvordan har bloggen bestått i 10 år, og hvorfor har Bergens Tidende hatt suksess med en fotballblogg, mens andre aviser ikke har fått det til i samme grad?
3. Hvor stort er engasjementet fra leserne på bloggen og hvilke tiltak har blitt gjennomført for å opprettholde en dialog mellom blogger og leser?

I kapittel 6 tok jeg for meg de to ulike partene rundt starten av bloggperioden, og jeg mener konklusjonen her handler om to ulike faktorer. I all hovedsak handler det om at Bergens Tidende hadde et internt ønske om å utvikle seg og eksperimentere med en annen form for journalistikk, sammenlignet med det de var kjent for i utgangspunktet. De ønsket å bevege seg utenfor sin egen komfortsone, og forsøke et noe løsere image som beveget de bort fra den generelle og seriøse nyhetsdekningen. I denne fasen skjer det noe som jeg anser som en svært viktig faktor av denne fasen; redaksjon, med daværende nettredaktør Tor Arne Fanghol i spissen fanger opp tendenser i det amerikanske nyhetsbildet, hvor det så smått var startet en form for nyhetsformidling gjennom blogg. Bergens Tidende fanget med andre ord opp et nytt medium som på denne tiden var såpass tidlig i sin eksistens at det omtrent ikke fantes noen personlige blogger. Den andre faktoren jeg vil trekke fram er den rent kommersielle delen av det hele, hvor Bergens Tidende ønsket å få økt tiden publikum var inne på bt.no. De forstod raskt at de måtte satse på noe som hadde et engasjement, noe som det var en stor nok interesse for, som dermed ville gjøre det attraktivt for publikum å klikke seg inn på nettavisen deres. Engasjementet rundt Brann har en spesiell rolle spesielt i Bergen, så på en side var dette en naturlig retning å bevege seg i for Bergens Tidende. Jeg vil konkludere med at Bergens Tidenes ønske om forandring, i tillegg til at de klarte å fange opp et fenomen som ikke var særlig utviklet på dette tidspunktet var helt avgjørende for at Brannbloggen ble etablert i 2005. Det er også uunngåelig å trekke fram at det krever en viss ”guts” å skulle satse på noe som er såpass ukjent, for det var ikke gitt at dette fenomenet ville skape suksess.

Utgangspunktet var på en måte et godt grunnlag for fremtiden, men uten en som fanger interessen blant publikum står man på mange måter på bar bakke. Jeg vil konkludere med at ansettelsen av Doddo er den avgjørende årsaken til at bloggen har hatt suksess, og at den har bestått i hele ti år. La oss se tilbake på den retoriske teorien; troverdighet (ethos) er avgjørende for å få folk til å lytte og overtales. Det handler ikke bare om *hva* som blir sagt, men også *hvem* som sier det. I dette tilfellet tror jeg troverdigheten handler om to ting, det ene er at Doddo allerede, i hvert fall til en viss grad, var et kjent navn og ansikt i Bergen. Nå kan ikke jeg si noe om hvor troverdig publikum mener Doddo er, ettersom jeg ikke har gjort noen undersøkelse av dette, men gjennom oppmerksomheten Brannbloggen fikk i et tidlig stadium, kan man i hvert fall konkludere med at publikum mente det var verdt å lese. Det andre handler om engasjement og følelser. Det handler om hva som blir skrevet og hvordan publikum oppfatter den som skriver. Selv har jeg vanskelig med å plassere Doddo i én spesifikk rolle, men jeg tror at måten han skriver på har dannet et bilde av ham blant publikum.

Som vi har sett eksempel på i kapittel 6 om analyse, så er stilen til Doddo ulik fra andre sportsjournalister. Det som han skriver vektlegger ikke bare hva som skjer i en fotballkamp, men følelsene rundt det som skjer. Her mener jeg følelsene er nøkkelordet. Jeg tror at medias utvikling, som nå gjør det mulig for mange å følge med på fotball omtrent til en hver tid, har vært med på å endre hvilke behov man har i forhold til hva man velger å følge med på. Den ”vanlige” fotballfaglige oppdateringen står ikke lenger like sterkt fordi de fleste selv har opplevd hva som faktisk foregikk på fotballbanen. Ut fra dette tror jeg at søket etter noe som kan relateres til deg selv er det som har gjort Brannbloggen såpass populær, men jeg tror også at dette er et hat/elsk forhold. Jeg tror at majoriteten av de som følger Brannbloggen er på søken etter en som uttrykker det følelsesmessige rundt fotballen. Noe som gjenspeiler de følelsene man selv sitter med under, og etter en fotballkamp. La meg komme med et eksempel. Man ser en fotballkamp på TV og det laget man heier på gjør en svært dårlig oppvisning gjennom stort sett hele kampen, og du bygger opp en frustrasjon i løpet av de 90 minuttene som spilles. Når kampen blåses av har man, dersom man har et stort nok engasjement for klubben vel og merke, gjerne et behov for å uttrykke seg om hva man mener om prestasjonene man nettopp har vært vitne til. Det er i slike situasjoner jeg tror Brannbloggen står sterkt, og som det har blitt vist til i analysedelen er det i slike situasjoner Brannbloggen får mye oppmerksomhet. Dette bekrefter det Larzon og Helling hevder om at bloggere er populære fordi leserne kan se bloggerne som mennesker, og at de dermed unngår den sakligheten som ellers preger nyhetsinnholdet. Når man klikker seg inn på bloggen etter kampslutt vet man to ting, det ene er at Doddo sine refleksjoner rundt kampen er publisert på

en usensurert og følelsesladet måte. Det andre er at man vet at man kan, enten om man er enig med Doddo eller ei, få uttrykt sine egne tanker om kampen og diskutere med andre Brannengasjerte, eller Doddo selv gjennom kommentarfeltet. Som vi viste til i kapittel 3, viser Giulianotti og Armstrong til at det å se en fotballkamp handler om mer enn bare fotballkampen, og at det er forventet at man viser følelser. I fotballsammenheng uttrykker menn følelser som tradisjonelt har vært forbundet med kvinner. Dersom man ikke viser følelser under en fotballkamp, er det ikke sikkert at man blir oppfattet som en god og ekte supporter. Dette kan videre knyttes opp mot retorikken hvor følelser, altså pathos, er viktig for å påvirke andre, men at følelsene må fremstilles på en passende måte i forhold til situasjonen. I en situasjon som en fotballkamp blir det altså i følge Giulianotti og Armstrong forventet at man skal vise emosjoner, mens man i retorikken hevder at følelsene må stå i samsvar med situasjonen. Ut fra dette kan vi trekke en konklusjon om at appelleringen til følelsene gjennom bloggen til Doddo viser han seg fra en side som er forventet blant de andre supporterne som leser bloggen. Dette vil også kunne påvirke hans troverdighet blant leserne.

For å forstå viktigheten og i hvor stor grad følelser blir brukt, og hvilken mulig påvirkning dette kan ha på publikum, må vi drøfte litt nærmere. I følge retorikken går troverdighet (ethos) og følelser (pathos) inn i hverandre. Følelsene en person gir uttrykk for kan være med på å styrke troverdigheten vi har ovenfor denne personen. Gerard Else sine teorier om at vi tror på karakteren fordi han taler på den måten som menn taler på når de er sinte eller tynget av ulykke er et eksempel på dette. Dersom Doddo uttrykker aggresjon ovenfor Brann, som han for eksempel gjorde i blogginnlegget etter årsmøtet i 2015, vil leserne tro på det Doddo sier fordi han uttrykker en følelse som de kan kjenne seg igjen i, dersom vi skal tro Else sine teorier. Det som ofte kjennetegner Doddo sitt skriftlige arbeid er at det er preget av nuet. Det blir skrevet når han er mest påvirket av det han føler. Dette kan være en viktig del av hvorfor han får stor oppmerksomhet. Dersom vi går ut fra Cicero sine tanker om følelser i retorikken, er det helt avgjørende at taleren selv er grepet av de følelsene han forsøker å vekke. For dersom han ikke selv er det er det liten sannsynlighet for at leserne vil bli påvirket av det han sier.

Hvor stort er da engasjementet fra leserne? Det har som nevnt tidligere blitt forsøkt å finne statistikk på hvor stort engasjementet er rundt Brannbloggen. I og med at dette ikke har latt seg gjøre, har jeg kun uttalelsene til Bergens Tidende, samt mine egne analyser av bloggen å gå ut i fra. Vi har sett eksempler på innlegg som har fått mange kommentarer, noe som viser til stort engasjement. Dette er riktignok innlegg som har omhandlet spesielle og til tider ekstreme hendelser, som rører ved engasjementet hos Brannsupporterne. Innlegget om

Raymond Kvisvik kan ses på som en slik hendelse fordi han var en stor profil i sin tid i Brann, og en fotballspiller som flere hadde et forhold til.

Hvis vi ser på de tiltakene som er blitt gjort for å holde dialogen mellom Doddo og publikum ved like, ser vi om ikke mindre at denne interaksjonen anses som viktig ettersom at det hele tiden arbeides mot å vedlikeholde den. Det hele startet med miniquizen som det vises eksempel på i analysen i kapittel 6. Med tiden forsvant miniquizen fra bloggen, mens nye former for interaksjon ble utformet. Det mest suksessfulle og kanskje viktigste tiltaket som er blitt gjort for interaksjon vil jeg hevde er live-oppdateringen som Doddo leder. I dag er det denne folk flest følger, og man har sett en utvikling fra at leserne ikke bare bryr seg om bloggen, men om han som skriver den, og følger han til andre kanaler som for eksempel live-oppdateringen. 2015 var et svært godt år for live-oppdateringen, og mange fulgte kampene via denne kanalen. En av årsakene til dette kan være fordi Brann i 2015-sesongen spilte i OBOS-ligaen, hvor majoriteten av kampene de spilte ble vist på C more fotball. For å kunne se fotballkamper via C more må man ha et abonnement. Bergens Tidende merket en oppgang i antall følgere av live-oppdateringen i 2015, som kan ha en sammenheng med at publikum benyttet seg av den gratis oppdateringen på Bergens Tidende, dersom de ikke hadde abonnement på C more.¹⁵⁵

Hva kan vi konkludere med? Internett og media er i stadig utvikling, og særlig blogger har etter hvert inntatt en stor rolle i mediebildet. Dette er igjen en utvikling man ikke har sett eksempler på før i de siste årene, da blogger har blomstret opp for fullt. Jeg vil konkludere med følgende: Bergens Tidende opprettet den første fotballbloggen i norsk historie, som spesifikt omhandlet en bestemt fotballklubb. Ut fra observasjoner og kunnskap om det brennende engasjementet som finnes rundt Brann i Bergen, utformet de en strategiplan for å bli best innenfor dette. I dag kan de klappe seg selv på skulderen som den største, mest gjennomførte og lengstlevende fotballbloggen i Norge per dags dato. Det krever en viss ryggrad og et pågangsmot å skulle tørre å satse på noe nytt, dette gjelder innenfor de fleste deler av livet. Men når da noen tør å ta det første steget og man i ettertid kan se på hvordan det hele har utviklet seg fra en liten idé med en noenlunde kjent bergenser, til noe som har vokst seg så stort at både klubben og denne bergenseren er blitt kjente brikker i den norske sportsjournalistikken – det fascinerer.

---

¹⁵⁵ Intervju Strand 24. November 2015

Jeg vil si at fotball handler om to ting, engasjement og følelser. Kanskje den viktigste konklusjonen jeg vil trekke fram fra dette arbeidet er at Bergens Tidende gjennom sin satsing, har vist at det er et marked for følelser.

Ingenting varer evig og kanskje gir Doddo stafettpinnen videre til noen andre en dag, eller kanskje ikke. Uansett håper jeg at denne oppgaven kan ha vært med på å vekke eller forsterke interessen for den emosjonelle delen av sportsjournalistikken, som vi ser flere eksempler på i dag, og som trolig vil fortsette å utvikle seg fremover.

På tampen av det siste intervjuet jeg hadde med Doddo, spurte jeg om når han skulle slutte med bloggen. Svaret jeg fikk var: ”Spørsmålet er ikke om når jeg slutter, det handler om når Brann slutter”. Vel, la oss ikke håpe at det skjer med det første.

Referanseliste

Litteratur

Dahlén, Peter. "An Exemplary Model. The Religious Significance of the Brann 2007 Norwegian Football Championship as Told by the Media". I *We love to hate eachother: Mediated Football Fan Culture*, redigert av Røy Krøvel og Thore Roksvold, 207-228. Gøteborg: Nordicom, 2012.

Eide, S. (2007) *Maskeradeball eller maskefall: om å regissere sin identitet med blogging og Facebook som scene*. Masteroppgave. Institutt for Lingvistiske, Litterære og Estetiske Studier, Universitetet i Bergen

Kjeldsen, J.E. (2015) *Retorikk i vår tid: En innføring i moderne retorisk teori*. Oslo, Spartacus forlag AS.

Steensen, Steen. "Conversing the Fans 'CoveritLive' and the social function of journalism". I *We love to hate eachother: Mediated Football Fan Culture*, redigert av Røy Krøvel og Thore Roksvold, 207-228. Gøteborg: Nordicom, 2012.

Larzon, C. & Helling, D.R. (2008) *Den sportjournalistiska bloggans karaktär: en kvantitativ innehållsanalys*. C-uppsats. Humanistiska institutionen, Örebro Universitet.

Logan, R.K. (2010) *Understanding New Media: Extending Marshall McLuhan*. New York, Peter Lang Publishing.

Røssevold, A. (2008) *Dø for Brann, alle mann: en antropologisk studie av supportermiljøet tilknyttet Sportsklubben Brann*. Masteroppgave. Sosialantropologisk institutt, Universitetet i Bergen.

Internett

Bergens Tidende (2015) Om Doddo. *Bt.no* (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://blogg.bt.no/doddo/> (Lest: 10.04.2015)

Bjårnøy, K.B (2004) Kreftanstrengelsen. *Dagbladet.no*, 18. Desember 2004. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://www.dagbladet.no/magasinet/2004/12/18/417894.html>

(Lest:10.04.2015)

Andersen, E. (2005) Er Kvisvik større enn Kniksen?. *Bt.no*, 10. Juni 2005. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://blogg.bt.no/doddo/2005/06/10/er-kvisvik-stoerre-enn-kniksen/>

(Lest:02.05.2015)

Andersen, E. (2005) Kondolanseprotokoll. *Bt.no*, 14. Juni 2005. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://blogg.bt.no/doddo/2005/06/14/kondolanseprotokoll/> (Lest:02.05.2015)

Andersen, E. (2005) Derfor må Mjelde gå. *Bt.no*, 3. August 2005. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://blogg.bt.no/doddo/2005/08/03/derfor-ma-mjelde-ga/> (Lest:05.05.2015)

Andersen, E. (2005) Må Mjelde gå? (del 2). *Bt.no*, 4. August 2005. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://blogg.bt.no/doddo/2005/08/04/ma-mjelde-ga-del-2/> (Lest:05.05.2015)

Andersen, E. (2009) En skandale!. *Bt.no*, 8. August 2009. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://blogg.bt.no/doddo/2009/08/08/en-skandale/> (Lest:22.10.2015)

Andersen, Eduardo (2015) Velkommen til Doddos side. *Doddo.no* (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://www.doddo.no> (Lest:10.04.2015)

Andersen, E. (2011) Doddo-bloggen: Bli frisk, Carl-Erik!. *Aftenposten.no*, 25. September 2011. (Internett)

Tilgjengelig fra: http://www.aftenposten.no/100Sport/meninger/blogg/Doddo-bloggen-Bli-frisk-Carl-Erik-184599_1.snd (Lest: 03.05.2015)

Andersen, E. (2015) ”Bedriften Brann er en arrogant bølle som ikke lytter til andre”. *Bt.no*, 5. Mars 2015. (Internett)

Tilgjengelig fra: http://www.bt.no/100Sport/meninger/blogg/Bedriften-Brann-er-en-arrogant-bolle-som-ikke-lytter-til-andre-497753_1.snd (Lest: 19.10.2015)

Ellingsen, R. (2005) Kvisvik nærmer seg Kurt Nilsen. *Aftenposten.no*, 16.Juni 2005.

(Internett)

Tilgjengelig fra: http://www.aftenposten.no/annetsport/Kvisvik-narmer-seg-Kurt-Nilsen-53075_1.snd (Lest: 02.05.2015)

Hustad, K.K. (2015) Toppbloggeren Anna måtte stenge kommentarfeltet på grunn av hets.

Tv2.no, 9.Februar 2015. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://www.tv2.no/a/6547586> (Lest: 10.06.2015)

Jansen, J. (2013) Følelse. *Sml.snl.no*, 1. Oktober 2013. (Internett)

Tilgjengelig fra: <https://sml.snl.no/følelse> (Lest: 02.11.2015)

Jonsson, J. (2014) Martinsen var et feig valg. *F-b.no*, 30.April 2014. (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://www.f-b.no/ffk/jokkes-fotballblogg/jokkes-fotballblogg/martinsen-var-et-feigt-valg/s/2-2.952-1.8405156> (Lest: 10.06.2015)

Schibsted (2015) Digitale mediehus i verdensklasse. *Schibsted.com* (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://www.schibsted.com/no/Mediehus/> (Lest: 10.10.2015)

Tomasgard, J.A. (2005) Opptøyer hvis Kvisvik selges. *Aftenbladet.no*, 11.Juni 2005.

(Internett)

Tilgjengelig fra: http://www.aftenbladet.no/100Sport/fotball/eliteserien/--Opptoyer-hvis-Kvisvik-selges-53351_1.snd (Lest: 02.05.2015)

Osdal, A. (2015) Sesongevaluering 2015. *Brannbloggen.bergen360.no* (Internett)

Tilgjengelig fra: <http://brannbloggen.bergen360.no> (Lest: 02.11.2015)

100 % Sport (2005) Bergenserne må stå sammen. *Aftenposten.no*, 5.August 2005. (Internett)

Tilgjengelig fra: http://www.aftenposten.no/100Sport/fotball/Bergenserne-ma-sta-sammen-76022_1.snd (Lest: 05.05.2015)

Ånensen, R. (2012) Roald "Kniksen" Jensen. *Snl.no*, 8. Februar 2012. (Internett)

Tilgjengelig fra: https://snl.no/Roald_«Kniksen»_Jensen (Lest: 02.05.2015)

Figurer

Figur 1. *Bt.no* (2015) Doddo-bloggen (Internett) Tilgjengelig fra:

<http://www.bt.no/100Sport/football/eliteserien/Hvorfor-i-all-verden-er-vi-sa-opptatt-av-Brann-644023> 1.snd

Figur 2. *Bt.no* (2015) Doddo-bloggen (Internett) Tilgjengelig fra:

<http://www.bt.no/100Sport/football/forstediv/Chat-med-Doddo-under-Brann-Hodd-628877> 1.snd

Referanser til intervju

Andersen, E. (21.April 2015) Intervju.

Fanghol, T.A. (5. November 2015) Intervju.

Strand, T. (24. November 2015) Intervju.

Referanser til Bergens Tidende

Knutsen, T.B. (17.November 2015) E-post.